Parlamentul European
2014-2019

Document de ședință

A8-0043/2016

26.2.2016

RAPORT

referitor la sectorul privat și la dezvoltare
(2014/2205(INI))

Comisia pentru dezvoltare

Raportor: Nirj Deva

CUPRINS

Pagina

PROPUNERE DE REZOLUȚIE A PARLAMENTULUI EUROPEAN 3

EXPUNERE DE MOTIVE 22

AVIZ AL COMISIEI PENTRU AFACERI EXTERNE 27

AVIZ AL COMISIEI PENTRU COMERȚ INTERNAȚIONAL..... 33

REZULTATUL VOTULUI FINAL ÎN COMISIA COMPETENTĂ ÎN FOND 37

VOTUL FINAL PRIN APEL NOMINAL ÎN COMISIA COMPETENTĂ ÎN FOND 38

PROPUNERE DE REZOLUȚIE A PARLAMENTULUI EUROPEAN

referitoare la sectorul privat și la dezvoltare
(2014/2205(INI))

Parlamentul European,

– având în vedere articolul 208 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE),

– având în vedere Comunicarea Comisiei intitulată „Un rol mai puternic pentru sectorul privat în realizarea creșterii durabile și favorabile incluziunii în țările în curs de dezvoltare” (COM(2014)0263) și concluziile Consiliului pe această temă din 23 iunie 2014 și 12 decembrie 2014,

– având în vedere Comunicarea Comisiei din 5 februarie 2015, intitulată „Un parteneriat mondial pentru eradicarea sărăciei și dezvoltare durabilă în perioada ulterioară anului 2015” (COM(2015)0044),

– având în vedere Comunicarea Comisiei intitulată „O viață decentă pentru toți” (COM(2013)0092) și concluziile Consiliului pe această temă din 25 iunie 2013,

– având în vedere Comunicarea Comisiei intitulată „Creșterea impactului politicii UE în domeniul dezvoltării: o agendă a schimbării” (COM(2011)0637) și concluziile Consiliului pe această temă din 14 mai 2012,

– având în vedere Planul de acțiune pentru investiții private în obiectivele de dezvoltare durabilă (ODD), prezentate în Raportul UNCTAD privind investițiile mondiale în 2014[1],

– având în vedere Rezoluția sa din 26 februarie 2014 referitoare la promovarea dezvoltării prin practici responsabile în afaceri, în special în ceea ce privește rolul industriilor extractive în țările în curs de dezvoltare[2],

– având în vedere Rezoluția sa din 25 noiembrie 2014 referitoare la UE și cadrul de dezvoltare globală pentru perioada de după 2015[3],

– având în vedere Raportul său din 19 mai 2015 privind finanțarea pentru dezvoltare[4] și mai ales apelul său la alinierea sectorului privat la obiectivele de dezvoltare durabilă,

– având în vedere Rezoluția sa din 13 martie 2014 referitoare la rolul drepturilor de proprietate, al regimului proprietății și al creării de bogăție în eradicarea sărăciei și în promovarea dezvoltării durabile în țările în curs de dezvoltare[5],

– având în vedere Raportul Comisiei către Consiliu și Parlamentul European privind

[1] http://unctad.org/en/PublicationsLibrary/wir2014_en.pdf.
[2] Texte adoptate, P7_TA(2014)0163.
[3] Texte adoptate, P8_TA(2014)0059.
[4] Texte adoptate, P8_TA(2015)0196.
[5] Texte adoptate, P7_TA(2014)0250.

activitățile Platformei UE de finanțare mixtă a cooperării externe de la instituirea acesteia până la sfârșitul lui iulie 2014 (COM(2014)0733),

– având în vedere Declarația de la Paris din 2 martie 2005 privind eficacitatea ajutorului și Agenda pentru acțiune de la Accra din 4 septembrie 2008,

– având în vedere Raportul special nr. 16/2014 al Curții de Conturi Europene privind „Eficacitatea demersurilor de combinare a finanțărilor acordate prin intermediul facilităților regionale de investiții cu creditele acordate de instituțiile financiare în scopul sprijinirii politicilor externe ale UE”,

– având în vedere Parteneriatul de la Busan pentru eficacitatea cooperării pentru dezvoltare din 1 decembrie 2011[1], în special punctul 32, care se referă la necesitatea de a „recunoaște rolul central al sectorului privat în promovarea inovării, crearea de bunăstare, venituri și locuri de muncă, mobilizarea resurselor naționale și contribuția adusă în acest fel la reducerea sărăciei”,

– având în vedere Declarația comună privind cooperarea public-privat[2] și Parteneriatul pentru prosperitate[3] care au rezultat din discuțiile pe tema sectorului privat purtate la Busan,

– având în vedere documentul final, intitulat „Viitorul pe care ni-l dorim”, al Conferinței Organizației Națiunilor Unite privind dezvoltarea durabilă Rio+20 din 20-22iunie 2012[4],

– având în vedere Principiile directoare ale ONU privind afacerile și drepturile omului[5],

– având în vedere Pactul mondial al ONU și Orientările OCDE pentru întreprinderile multinaționale: complementarități și contribuții distincte[6],

– având în vedere Cadrul de politici de investiții pentru dezvoltarea durabilă al UNCTAD[7],

– având în vedere Strategia de dezvoltare a sectorului privat 2013-2017 a Grupului Băncii Africane pentru Dezvoltare intitulată „Sprijinirea transformării sectorului privat în Africa”[8],

– având în vedere Declarația tripartită a OIM de stabilire a unor principii privind

[1] http://www.oecd.org/development/effectiveness/49650173.pdf.
[2] http://www.mofa.go.jp/mofaj/annai/honsho/seimu/nakano/pdfs/hlf4_5.pdf.
[3] http://www.ifc.org/wps/wcm/connect/topics_ext_content/ifc_external_corporate_site/idg_home/p4p_home.
[4] http://www.uncsd2012.org/content/documents/727The%20Future%20We%20Want%2019%20June%201230pm.pdf.
[5] http://www.ohchr.org/Documents/Publications/GuidingPrinciplesBusinessHR_EN.pdf.
[6] http://www.oecd.org/corporate/mne/34873731.pdf.
[7] http://unctad.org/en/PublicationsLibrary/diaepcb2012d5_en.pdf.
[8] http://www.afdb.org/fileadmin/uploads/afdb/Documents/Policy-Documents/2013-2017_-_Private_Sector_Development_Strategy.pdf.

întreprinderile multinaționale și politica socială[1],

– având în vedere declarația de la Lima a ONUDI intitulată „Către o dezvoltare industrială durabilă și favorabilă incluziunii”[2],

– având în vedere Agenda OIM privind munca decentă,

– având în vedere articolul 9 alineatul (2) litera (b) din Convenția Organizației Națiunilor Unite privind drepturile persoanelor cu handicap, care prevede obligația de a asigura că organizațiile private care oferă utilități și servicii libere sau destinate publicului iau în considerare toate aspectele accesibilității persoanelor cu handicap[3],

– având în vedere Strategia UE 2011-2014 pentru responsabilitatea socială a întreprinderilor (COM(2011)0681),

– având în vedere cadrul de dezvoltare post-2015, care consideră sectorul privat ca fiind principalul partener de implementare, și rolul său în tranziția către economia verde,

– având în vedere Orientările voluntare pentru guvernanța responsabilă a proprietății funciare din 2010[4],

– având în vedere articolul 52 din Regulamentul său de procedură,

– având în vedere raportul Comisiei pentru dezvoltare și avizele Comisiei pentru afaceri externe și Comisiei pentru comerț internațional (A8-0043/2016),

A. întrucât rolul sectorului public este esențial pentru realizarea obiectivelor de dezvoltare durabilă (ODD); întrucât sectorul privat constituie motorul creșterii economice și al creării de bogăție în toate economiile de piață, generând 90 % dintre locurile de muncă și venituri în țările în curs de dezvoltare; întrucât sectorul privat reprezintă, potrivit Organizației Națiunilor Unite (ONU), 84 % din PIB în țările în curs de dezvoltare și are capacitatea de a oferi o bază sustenabilă pentru mobilizarea resurselor interne, ducând la o reducere a dependenței de ajutoarele externe, cu condiția de a fi reglementat în mod corespunzător, de a respecta drepturile omului și standardele de mediul și de a fi legat de realizarea unor îmbunătățiri concrete pe termen lung în materie de economie internă, de dezvoltarea durabilă și reducerea inegalităților;

B. întrucât, conform indicelui de sărăcie umană al Programului Națiunilor Unite pentru Dezvoltare, 1,2 miliarde de persoane câștigă mai puțin de 1,25 USD pe zi; întrucât inegalitățile sunt în creștere și reprezintă, alături de sărăcie, una dintre amenințările majore la adresa stabilității mondiale;

C. întrucât există o corelație clară între dezvoltarea unei industrii prelucrătoare puternice și reducerea sărăciei legate de piață: o creștere cu 1 % a valorii adăugate a industriei

[1] http://www.ilo.org/wcmsp5/groups/public/---ed_emp/---emp_ent/---multi/documents/publication/wcms_094386.pdf.
[2] http://www.unido.org/fileadmin/Lima_Declaration.pdf.
[3] http://www.un.org/disabilities/documents/convention/convention_accessible_pdf.pdf.
[4] http://www.fao.org/nr/tenure/voluntary-guidelines/en/.

prelucrătoare pe cap de locuitor scade rata sărăciei cu aproape 2 %;[1]

D. întrucât sunt necesare investiții importante, fondurile necesare în țările în curs de dezvoltare fiind estimate la 2 400 miliarde USD pe an peste ceea ce se cheltuiește în prezent; întrucât finanțarea privată poate veni în completarea finanțării publice, dar nu o poate înlocui;

E. întrucât 2012 a fost declarat de către ONU Anul internațional al cooperativelor, pentru a evidenția rolul jucat de acestea în asigurarea dezvoltării, emanciparea persoanelor, consolidarea demnității umane și contribuția la realizarea obiectivelor de dezvoltare ale mileniului (ODM); întrucât sectorul cooperativelor numără, la nivel mondial, circa 800 de milioane de membri provenind din peste 100 de țări și se estimează că este sursa a peste 100 de milioane de locuri de muncă în întreaga lume;

F. întrucât întreprinderile mici, mijlocii și microîntreprinderile, care reprezintă baza tuturor economiilor de piață, se confruntă cu sarcini de reglementare mult mai mari în țările în curs de dezvoltare decât în Uniunea Europeană și întrucât cele mai multe dintre acestea își desfășoară activitatea în economia informală, caracterizată de volatilitate și lipsită de protecție juridică, drepturi ale lucrătorilor sau acces la finanțare; întrucât, potrivit raportului Băncii Mondiale intitulat „Doing Business 2014”(„Desfășurarea de activități economice în 2014”), țările cele mai sărace sunt de fapt cele care sunt supuse numărului cel mai mare de sarcini de reglementare[2];

G. întrucât industrializarea (în special prin dezvoltarea întreprinderilor mici și mijlocii și a industriilor mici și mijlocii locale) este un motor al bunăstării și dezvoltării;

H. întrucât în Declarația ONU privind dreptul la dezvoltare din 1986 se afirmă că dezvoltarea este un drept fundamental al omului; întrucât declarația se angajează să adopte o strategie bazată pe drepturile omului, caracterizată de respectarea tuturor drepturilor omului (economice, sociale, culturale, civile și politice); întrucât declarația se angajează, în egală măsură, să consolideze cooperarea internațională;

I. întrucât investițiile străine directe (ISD) au potențialul de a contribui la realizarea obiectivelor de dezvoltare durabilă (ODD), așa cum se reflectă în propunerea UNCTAD privind investițiile în favoarea ODD (un plan de acțiune pentru promovarea contribuțiilor sectorului privat[3]), cu condiția ca ISD să fie corect reglementate și corelate cu îmbunătățiri concrete în economia internă, inclusiv în ceea ce privește transferul de tehnologie și crearea de oportunități de formare pentru forța de muncă locală, inclusiv femei și tineri;

J. întrucât tarifele de import joacă un rol esențial în ceea ce privește asigurarea de venituri publice și posibilitatea industriilor în formare de a se dezvolta în cadrul pieților interne ale țărilor în curs de dezvoltare; întrucât tarifele de import pentru produsele agricole prelucrate pot crea premisele generării de valoare adăugată și creării de locuri de muncă în

[1] http://www.unido.org/fileadmin/user_media/Services/PSD/WP4_2014_Industrialisation_and_social_well-being.pdf.
[2] Grupul Băncii Mondiale, „Doing Business 2014: Understanding Regulations for Small and Medium-Size Enterprises” („Desfășurarea de activități economice în 2014: înțelegerea reglementărilor destinate întreprinderilor mici și mijlocii”), 29 octombrie 2013.
[3] http://unctad.org/en/PublicationChapters/wir2014ch4_en.pdf.

economiile rurale, promovând, totodată, și securitatea alimentară;

K. întrucât 60 % dintre locurile de muncă din țările în curs de dezvoltare sunt locuri de muncă în sectorul informal în întreprinderi mici, mijlocii și microîntreprinderi și întrucât 70 % dintre acestea nu primesc finanțare de la instituțiile financiare, chiar dacă au nevoie de aceasta pentru a se dezvolta și a crea locuri de muncă;

L. întrucât 51 din primele 100 de entități economice din lume sunt corporații și întrucât primele 500 de corporații multinaționale reprezintă aproape 70 % din comerțul mondial;

M. întrucât valoarea adăugată a industriei prelucrătoare pe cap de locuitor din țările industrializate este de 10 ori mai mare decât cea din țările în curs de dezvoltare și de 90 de ori mai mare decât cea din țările cel mai puțin dezvoltate[1];

N. întrucât cerințele impuse de investitorii și de piețele financiare de la nivel mondial limitează, de facto, marja de manevră fiscală a țărilor dezvoltate și a țărilor în curs de dezvoltare; întrucât, potrivit FMI, țările în curs de dezvoltare sunt în mod deosebit afectate de evaziunea fiscală practicată de întreprinderi, deoarece se bazează într-o măsură mai mare decât țările membre ale OCDE pe impozitul pe profit pentru a obține venituri; întrucât statele membre ale UE recurg pe scară largă la practici care facilitează evaziunea fiscală a corporațiilor transnaționale și a persoanelor fizice;

O. întrucât Grupul la nivel înalt care îl consiliază pe Secretarul General al ONU, Ban Ki-moon, cu privire la agenda de dezvoltare post-2015 a concluzionat, în urma consultării a 250 de directori generali de întreprinderi (cu venituri anuale în valoare de 8 000 de miliarde USD) din 30 de țări, că sustenabilitatea trebuie integrată în strategiile întreprinderilor pentru ca acestea să poată să profite de oportunitățile comerciale de creștere durabilă; întrucât disponibilitatea sectorului privat de a contribui la dezvoltarea durabilă este adeseori împiedicată de lipsa de modele clare de angajare a întreprinderilor în parteneriate cu sectorul public; întrucât sectorul privat este un potențial furnizor de bunuri și servicii pentru comunitățile și persoanele sărace, reducând costurile, extinzând gama de opțiuni și personalizând produsele și serviciile în funcție de nevoile specifice ale acestora și contribuind în același timp la răspândirea garanțiilor și standardelor sociale și de mediu;

P. întrucât, în lipsa unei definiții acceptate pe scară largă, parteneriatele public-privat (PPP) pot fi definite ca acorduri multilaterale între actori privați, organisme publice și organizații ale societății civile (OSC) care încearcă să atingă un obiectiv public reciproc avantajos prin punerea în comun a resurselor și/sau a expertizei;

Q. întrucât Instituțiile Europene de Finanțare a Dezvoltării (EDFI), un grup format din 15 instituții bilaterale care joacă un rol important în asigurarea finanțării pe termen lung pentru sectorul privat al economiilor în curs de dezvoltare și de reformare, încearcă să investească în întreprinderi cu o gamă largă de efecte în materie de dezvoltare, mergând de la electricitate fiabilă și apă curată la finanțarea IMM-urilor și asigurarea accesului pe piață pentru fermele mici;

[1] http://www.unido.org/fileadmin/user_media/Services/PSD/WP4_2014_Industrialisation_and_social_well-being.pdf.

R. întrucât PPP au constituit timp de decenii o formă comună de capital în țările dezvoltate, în special în țările europene și în SUA, și sunt în prezent utilizate pe scară largă în țările în curs de dezvoltare de majoritatea donatorilor, reprezentând aproximativ 15-20 % din totalul investițiilor în infrastructură;

S. întrucât 2,5 miliarde de persoane, majoritatea femei și tineri provenind din țări în curs de dezvoltare, sunt în continuare excluse din comunitățile de afaceri și din sectorul financiar oficial și nu beneficiază de oportunități de a deveni proprietari ai afacerilor sau ai terenurilor; întrucât există o disparitate constantă de gen de circa 6-9 puncte procentuale în cadrul grupelor de venit din țările în curs de dezvoltare; întrucât dialogul social reprezintă un mijloc important de susținere a egalității de gen la locul de muncă și de inversare a modelului de subreprezentare a comunităților de afaceri din țările în curs de dezvoltare;

T. întrucât PPP bine concepute și eficient implementate au capacitatea de a mobiliza finanțare privată și publică pe termen lung, de a genera inovare în tehnologii și modele de afaceri și de a include mecanisme integrate care să garanteze că aceste parteneriate sunt responsabile pentru rezultatele în materie de dezvoltare;

U. întrucât PPP din țările în curs de dezvoltare sunt, până în prezent, concentrate mai ales în domeniile energiei, infrastructurilor și telecomunicațiilor, iar potențialul lor în sectoare precum agricultura, educația, tehnologiile ecologice, cercetarea și inovarea, serviciile medicale și drepturile de proprietate rămâne în mare măsură neexploatat;

V. întrucât aproape două treimi din împrumuturile acordate de Banca Europeană de Investiții (BEI) statelor din Africa, Caraibe și Pacific (statele ACP) în ultimii zece ani au fost direcționate către operațiunile din sectorul privat; întrucât Facilitatea pentru investiții de la Cotonou a BEI a fost recunoscută drept un fond reînnoibil speculativ unic pentru finanțarea investițiilor cu risc ridicat care să vină în sprijinul dezvoltării sectorului privat;

W. întrucât, în pofida faptului că 45 de milioane de persoane aflate în căutarea unui loc de muncă sunt angajate anual în țările în curs de dezvoltare[1], 34 % dintre întreprinderile din 41 de țări recunosc că nu găsesc lucrătorii de care au nevoie;

X. întrucât, în contextul agendei schimbării, finanțarea mixtă este recunoscută ca un instrument important pentru mobilizarea de resurse suplimentare prin combinarea subvențiilor UE cu împrumuturi sau capitaluri proprii provenite de la finanțatori din sectorul public și privat; întrucât, cu toate acestea, Raportul special nr. 16/2014 al Curții de Conturi Europene privind utilizarea finanțării mixte a concluzionat că pentru aproape jumătate dintre proiectele examinate nu există dovezi suficiente pentru a considera că granturile au fost justificate, în vreme ce, pentru unele dintre aceste cazuri, au existat indicii potrivit cărora investițiile ar fi fost făcute fără contribuția UE;

Y. întrucât industria prelucrătoare, care număra circa 470 de milioane de locuri de muncă la nivel mondial în 2009 și circa o jumătate de miliard de locuri de muncă la nivel mondial

[1] Crearea unui cadru orientat către ocuparea forței de muncă pentru o creștere puternică, durabilă și echilibrată, în documentul de discuție pentru Conferința comună OIM-FMI intitulat „Challenges of Growth, Employment and Social Cohesion” („Provocările creșterii, ocupării forței de muncă și coeziunii sociale”), OIM, 2010.

în 2013[1], are un potențial ridicat de creare de locuri de muncă și de generare a bogăției, precum și pentru muncă decentă și de înaltă calificare;

Z. întrucât bogăția mondială este tot mai concentrată în mâinile unei mici elite înstărite și se preconizează că, până în 2016, persoanele cele mai bogate, reprezentând un procentaj de 1 % din populația totală, vor deține mai mult de jumătate din bogăția mondială;

AA. întrucât impozitarea echitabilă și progresivă având la bază criteriile bunăstării și justiției sociale joacă un rol important în reducerea inegalităților, modelând redistribuirea bogăției de la cetățenii cu venituri ridicate la cei mai nevoiași dintr-o țară,

Strategia pe termen lung pentru colaborarea cu sectorul privat

1. recunoaște faptul că, dacă sunt reglementate în mod corespunzător, investițiile sectorului privat realizate în țările în curs de dezvoltare pot contribui la atingerea obiectivelor de dezvoltare durabilă ale ONU; salută și este de acord cu Concluziile Consiliului din 12 decembrie 2014 privind un rol mai pregnant al sectorului privat în cooperarea pentru dezvoltare; salută inițiativa Comisiei de a susține sectorul privat pentru ca acesta să devină, alături de alte organizații de dezvoltare guvernamentale și neguvernamentale și de modele de afaceri favorabile incluziunii cum sunt cooperativele și întreprinderile sociale, un partener important în atingerea dezvoltării durabile și favorabile incluziunii în cadrul ODD-urilor ONU, ceea ce implică un angajament din partea sectorului privat față de buna guvernare, reducerea sărăciei și crearea de bogăție prin investiții sustenabile, precum și față de reducerea inegalităților, promovarea drepturilor omului și a standardelor de mediu și capacitarea economiilor locale; subliniază că rolurile diferite ale sectorului privat și ale sectorului public trebuie să fie înțelese pe deplin și recunoscute de toate părțile implicate;

2. invită Comisia să se implice în continuare de manieră activă în discuțiile privind Agenda 2030, recunoscând totodată diversitatea sectorului privat și provocările întâmpinate în ceea ce privește reducerea sărăciei persoanelor celor mai marginalizate și la care se ajunge cel mai greu; consideră că orice politică a UE care urmărește să implice sectorul privat în dezvoltare trebuie să precizeze care parte a sectorului privat este vizată;

3. subliniază că viitoarele parteneriate din cadrul agendei de dezvoltare 2030 trebuie să se concentreze mai mult asupra combaterii sărăciei și a inegalității; reamintește că ajutorul oficial pentru dezvoltare (ODA) trebuie să rămână un mijloc esențial de eradicare a tuturor formelor de sărăcie și de satisfacere a nevoilor sociale de bază în țările în curs de dezvoltare și nu poate fi înlocuit cu finanțări private; recunoaște posibilitățile de mobilizare a finanțării private cu ODA în condiții de transparență, responsabilitate, asumare și aliniere la prioritățile țărilor vizate și la riscurile legate de sustenabilitatea datoriei;

4. solicită să se realizeze mai multe investiții publice în servicii publice care să fie accesibile tuturor, în special în ceea ce privește sectorul transporturilor, accesul la apă potabilă, sănătatea și educația;

5. consideră că sectorul privat și cel public ating nivelul maxim de eficacitate atunci când

[1] https://www.unido.org/fileadmin/user_media/Research_and_Statistics/UNIDO_IDR_2013_main_report.pdf.

cooperează pentru a crea un mediu sănătos pentru investiții, activitatea economică și bazele creșterii economice; subliniază că toate parteneriatele și alianțele cu sectorul privat trebuie să se axeze pe priorități aferente unor valori comune care să alinieze obiectivele de afaceri cu obiectivele în materie de dezvoltare ale UE și să respecte standardele internaționale privind eficacitatea dezvoltării; consideră că acestea trebuie să fie concepute și gestionate în comun cu țările partenere în cauză pentru a asigura că riscurile, responsabilitățile și profiturile sunt împărțite, pentru a garanta eficiența din punctul de vedere al costurilor și pentru a avea obiective de dezvoltare precise, verificări periodice, răspunderi clare și transparență;

6. salută rolul jucat de investițiile sectorului privat străin în țările în curs de dezvoltare în ceea ce privește accelerarea dezvoltării interne; subliniază, de asemenea, importanța încurajării investițiilor responsabile care sprijină piețele locale și contribuie la reducerea sărăciei;

7. sprijină activitatea Asociației instituțiilor europene de finanțare a dezvoltării (EDFI), deoarece membrii acesteia asigură capital întreprinderilor din țările în curs de dezvoltare prin investiții directe în companii, precum și indirect, furnizând capital băncilor comerciale locale și fondurilor de investiții de pe piețele emergente, concentrându-se pe microîntreprinderi și pe întreprinderile mici și mijlocii (MIMM); îndeamnă Comisia să favorizeze acest tip de programe în cadrul finanțării și cooperării sale, deoarece sectorul privat din țările în curs de dezvoltare este de o importanță crucială;

8. solicită elaborarea unor standarde mai eficace în materie de transparență și răspundere pentru întreprinderile UE din domeniul tehnologiei în ceea ce privește exportul de tehnologii care pot fi utilizate pentru a încălca drepturile omului, a ajuta corupția sau a acționa împotriva interesele de securitate ale UE;

9. subliniază că politicile UE în domeniile comerțului, investițiilor și dezvoltării sunt interconectate și au un impact direct asupra țărilor în curs de dezvoltare; reamintește că articolul 208 din Tratatul de la Lisabona stabilește principiul coerenței politicilor în favoarea dezvoltării și solicită ca obiectivele cooperării pentru dezvoltare să fie luate în considerare în politicile care sunt susceptibile să influențeze țările în curs de dezvoltare; solicită evaluarea tuturor politicilor comerciale și de investiții în ceea ce privește impactul asupra dezvoltării, în special din perspectiva accesului universal la bunuri și servicii de interes general; subliniază importanța îmbunătățirii capitolelor referitoare la dezvoltarea durabilă în toate acordurile comerciale bilaterale viitoare, cu scopul de a include sisteme obligatorii de informare pentru sectorul privat;

10. subliniază necesitatea de a analiza modul în care sectorul privat poate fi implicat într-o mai mare măsură în cadrul politicii europene de vecinătate, pentru a contribui la generarea creșterii economice și la crearea de locuri de muncă în vecinătatea Europei, de exemplu prin împărtășirea cunoștințelor privind asigurarea accesului la capital;

11. invită Comisia să promoveze, să sprijine și să finanțeze cu prioritate parteneriatele de tip public-public și să prevadă, pentru programele în domeniul dezvoltării care sunt puse în aplicare în cooperare cu sectorul privat, realizarea unor evaluări ex-ante obligatorii ale impactului social și ale impactului asupra sărăciei, care să fie accesibile publicului;

12. invită UE să prevadă obligativitatea unor consultări oficiale cu organizațiile societății civile și cu comunitățile afectate în mod direct și indirect de proiectele din domeniul dezvoltării;

13. subliniază potențialul enorm al valorii adăugate a UE în crearea de parteneriate cu sectorul privat, în strânsă coordonare cu statele sale membre și cu organizațiile internaționale competente, multe dintre acestea având un palmares verificat în ceea ce privește cooperarea cu sectorul privat; subliniază că o economie de piață pe deplin funcțională, bazată pe statul de drept, rămâne un motor important al dezvoltării economice și sociale și că politica de dezvoltare a UE ar trebui să reflecte acest lucru;

14. salută „Cadrul pentru colaborarea întreprinderilor cu Organizația Națiunilor Unite”, care subliniază faptul că un sector privat solid ce susține creșterea economică este esențial pentru realizarea obiectivelor de dezvoltare durabilă și că sectorul privat „aduce contribuții importante la progresul economic, social și ecologic comun”;

15. salută implicarea sectorului privat în Forumul OCDE la nivel înalt privind eficacitatea ajutorului; salută, în special, inițiativele luate în acest context cu privire la modalități inovatoare de mobilizare a fondurilor sectorului privat în favoarea dezvoltării și Declarația comună de la Buzan din 2011 privind „Extinderea și consolidarea cooperării dintre sectorul public și cel privat pentru o creștere amplă, favorabilă incluziunii și durabilă”;

16. salută faptul că proporția ajutorului bilateral necondiționat a crescut în mod continuu, dar își exprimă preocuparea cu privire la persistența formelor de ajutor condiționat formale și informale[1]; invită UE și statele sale membre să pună în aplicare angajamentul pe care și l-au asumat în cadrul Consensului european privind dezvoltarea de a „promova furnizarea în mai mare măsură a unui ajutor necondiționat dincolo de recomandările OCDE existente”; subliniază potențialul de stimulare a creșterii al ajutorului necondiționat suplimentar, care ar fi în beneficiul industriilor locale din țările în curs de dezvoltare; solicită o creștere a ajutorului efectiv („real aid”) și dezvoltarea sustenabilă a lanțurilor valorice locale/regionale; solicită capacitarea suplimentară a actorilor locali și punerea accentului pe dezvoltarea unor lanțuri valorice locale/regionale sustenabile; subliniază importanța asumării responsabilității la nivel local și regional, a propriilor strategii naționale și programe de reformă ale țărilor partenere, a implicării proiectelor de dezvoltare și a valorii adăugate oferite de garantarea lanțurilor de aprovizionare locale; consideră că politica de dezvoltare joacă un rol important în eliminarea cauzelor profunde ale actualelor fluxuri migratorii care se îndreaptă spre Uniunea Europeană;

17. recunoaște, totodată, dreptul tuturor țărilor, în special al țărilor în curs de dezvoltare, de a impune restricții de capital temporare pentru a împiedica declanșarea unor crize financiare provocate de fluxurile financiare private pe termen scurt și volatile; solicită eliminarea constrângerilor aduse acestui drept din cuprinsul tuturor acordurilor comerciale și de investiții, inclusiv la nivelul OMC;

18. subliniază că, în contextul sprijinului pe care îl acordă sectorului privat, UE trebuie să țină seama de aspectele legate de accesibilitate, deoarece excluderea unor segmente importante

[1] ActionAid (2005): *Real Aid, An Agenda for Making Aid Work* (Ajutorul efectiv: o agendă pentru a face ajutoarele să dea rezultate), p. 4.

ale populației, cum ar fi cel al persoanelor cu dizabilități, blochează accesul întreprinderilor la o piață deloc neglijabilă;

Susținerea sectorului prival local în țările în curs de dezvoltare

19. subliniază faptul că MIMM-urile din țările în curs de dezvoltare se pot confrunta cu sarcini de reglementare mult mai dificile decât cele din interiorul UE și că nu dispun de protecție juridică și de drepturi de proprietate, funcționând în cadrul economiei informale volatile; evidențiază, în acest context, importanța sistemelor de înregistrare funciară; subliniază că este necesar să se promoveze sectorul privat local în țările în curs de dezvoltare, prin metode precum facilitarea accesului la finanțare, promovarea antreprenoriatului etc.; invită Comisia, alți donatori și agențiile de dezvoltare să își crească sprijinul pentru consolidarea capacităților IMM-urilor locale;

20. invită UE să promoveze strategiile de dezvoltare aflate în responsabilitatea autorităților naționale, valorificând contribuțiile sectorului privat la dezvoltare prin definirea unui cadru de cooperare cu sectorul privat în domeniul dezvoltării care să pună accentul pe cooperativele, IMM-urile și microîntreprinderile de la nivel național, în special pe micile exploatații agricole, întrucât acestea au cel mai mare potențial de încurajare a dezvoltării echitabile în țările beneficiare;

21. subliniază că este necesar să se intensifice sprijinul acordat parteneriatelor cu țările în curs de dezvoltare, pentru modernizarea cadrului normativ al acestora prin crearea unui mediu favorabil inițiativelor private, asigurând mecanisme de sprijin pentru întreprinderi și găsind în același timp echilibrul just între crearea unui climat care să stimuleze investițiile și protejarea intereselor publice și a mediului prin reglementare; constată că este necesar să se faciliteze instituirea, în țările în curs de dezvoltare, a unor sisteme bancare și a unor administrații fiscale fiabile, care să poată asigura o guvernanță financiară și o gestiune eficientă a fondurilor publice și private; invită guvernele partenere să introducă o clauză de caducitate prin care măsurile redundante să poată fi anulate; observă că legislația ar trebui să facă obiectul unor evaluări de impact care să măsoare dispariția locurilor de muncă și amenințările la adresa standardelor de mediu;

22. invită UE să consolideze capacitatea țărilor în curs de dezvoltare de a mobiliza veniturile interne pentru a combate evaziunea fiscală, corupția și fluxurile financiare ilegale și, în special, să ajute țările cel mai puțin dezvoltate și statele fragile să își construiască instituții administrative mai eficace și mai stabile, inclusiv prin dezvoltarea unor regimuri fiscale echitabile și eficace; în acest scop, solicită UE să își intensifice asistența financiară și tehnică acordată țărilor în curs de dezvoltare, pentru a asigura un nivel mai ridicat de transparență și răspundere; solicită UE și statelor sale membre, precum și tuturor organizațiilor, țărilor dezvoltate și în curs de dezvoltare semnatare ale Parteneriatului din 2011 de la Busan privind eficacitatea cooperării pentru dezvoltare să își respecte angajamentele de intensificare a eforturilor în vederea combaterii corupției și a fluxurilor financiare ilegale;

23. solicită DG DEVCO să colaboreze cu DG Growth în procesul de reproducere a structurilor de sprijin regional pentru MIMM-uri în țările în curs de dezvoltare, după modelul Rețelei întreprinderilor europene, pentru a le ajuta să intre în legalitate, să primească acces la finanțare și la capital, să obțină acces pe piață și să depășească

obstacolele juridice, sprijinind, în special, consolidarea organizațiilor intermediare care le reprezintă; subliniază faptul că aceste structuri ar putea, de asemenea, să devină cu timpul piste de lansare pentru parteneriate public-private la nivel local și regional, în domenii variind de la întreprinderile agricole la formarea profesională și programele de servicii medicale, facilitând astfel consolidarea capacităților, schimbul de cunoștințe și de experiență și punerea în comun a resurselor locale și internaționale;

24. reiterează că UE îi revine răspunderea de a sprijini un regim fiscal mondial echitabil, care implică instituirea unor cerințe realmente obligatorii privind raportarea publică pentru fiecare țară în parte a corporațiilor transnaționale, introducerea unor registre publice ale beneficiarilor efectivi ai întreprinderilor, fondurilor și ai altor entități juridice similare, asigurarea schimbului automat de informații fiscale și a unei distribuiri echitabile a drepturilor de impozitare la negocierea cu țările în curs de dezvoltare a tratatelor privind fiscalitatea și investițiile; consideră, de asemenea, că instituțiile de finanțare a dezvoltării (IFD) ar trebui să investească numai în întreprinderile și fondurile care sunt dispuse să divulge public proprietatea efectivă și să prezinte rapoarte privind conturile lor financiare pentru fiecare țară în parte;

25. reamintește că regimurile tarifare reprezintă o componentă esențială a unui cadru de reglementare care să susțină dezvoltarea unui sector privat favorabil săracilor și crearea de locuri de muncă; constată însă cu preocupare că acordurile de parteneriat economic (APE) impun reducerea taxelor la import pentru o gamă largă de sectoare economice din țările ACP, în condițiile în care eliminarea tuturor taxelor percepute pentru importurile din UE ar determina o scădere considerabilă a veniturilor tarifare, care, în unele cazuri, ar putea însemna o pierdere de 15-20 % din veniturile guvernamentale; îndeamnă UE să asigure faptul că politica sa comercială este compatibilă cu principiul coerenței politicii pentru dezvoltare;

26. salută Pachetul de finanțare a impactului (PFI) în valoare de 500 milioane EUR acordat de BEI în cadrul Facilității pentru investiții Cotonou, care permite BEI să își majoreze angajamentul alături de sectorul privat în domenii mai riscante și în medii care prezintă mai multe provocări; regretă reducerea pachetului de împrumuturi acordate de BEI țărilor din Asia; subliniază că toate investițiile realizate de BEI în cadrul Facilității pentru investiții Cotonou ar trebui să se alinieze la strategiile de dezvoltare aflate în responsabilitatea țărilor beneficiare, în conformitate cu principiul asumării democratice a responsabilității;

27. subliniază că în țările fragile și în țările aflate în perioade postconflict obstacolele care îngrădesc dezvoltarea sectorului privat sunt mai importante decât în alte regiuni și necesită o abordare mai bine direcționată, pentru a putea crea un cadru mai favorabil investițiilor și a elimina normele excesiv de restrictive și depășite care reglementează sectorul afacerilor, a combate practicile abuzive și nivelul ridicat de corupție; în acest context, recomandă Comisiei să se angajeze, alături de țările partenere și de sectorul privat, într-un proces de dialog vizând reformarea politicilor, astfel încât să poată fi depășită neîncrederea profundă dintre guverne și sectorul privat, alimentată în mod cronic de comportamentele care urmăresc obținerea unor foloase necuvenite, de favoritism și de lipsa legitimității;

28. invită Comisia, statele membre și țările în curs de dezvoltare să își intensifice eforturile

pentru promovarea emancipării economice a femeilor și instituirea unor mecanisme de sprijin pentru femeile antreprenor; observă că o abordare orientată spre economii față de includerea financiară a femeilor are un palmares certificat; recomandă o abordare care integrează dimensiunea de gen în toate programele de parteneriat, combinată cu formarea antreprenorială pentru femei, tineri și persoane cu dizabilități și rețelele specifice de investitori providențiali care se adresează femeilor; solicită să se acorde mai mult sprijin femeilor antreprenor de la nivel local, pentru a le permite să beneficieze de pe urma creșterii generate de sectorul privat; recomandă adoptarea unor măsuri de monitorizare a procesului de emancipare economică a femeilor și observă că, potrivit FMI, venitul pe cap de locuitor ar crește semnificativ dacă femeile ar contribui la forța de muncă la un nivel egal cu bărbații;

Implicarea sectorului întreprinderilor europene și internaționale în realizarea dezvoltării sustenabile

29. subliniază că potențialul contribuției sectorului privat la dezvoltarea durabilă pe termen lung merge dincolo de resursele financiare, experiența și cunoștințele de specialitate ale acestuia și include instituirea la fața locului a unor lanțuri valorice și lanțuri de distribuție, care duce la crearea de locuri de muncă, reducerea sărăciei și a inegalităților, promovarea drepturilor și oportunităților pentru femei și a durabilității mediului, o acoperire și eficacitate mai bune și accesul sporit la produse, servicii și tehnologii disponibile la prețuri accesibile; solicită ca eforturile UE pentru dezvoltare să joace un rol semnificativ în punerea în aplicare a standardelor convenite la nivel internațional, cum sunt Principiile directoare ale ONU privind afacerile și drepturile omului și standardele Organizației Internaționale a Muncii, și să includă colaborarea cu întreprinderile și investitorii pentru a asigura respectarea principiilor directoare și a Orientărilor OCDE pentru întreprinderile multinaționale în cadrul activităților desfășurate de aceștia și al lanțurilor lor de aprovizionare din țările în curs de dezvoltare;

30. subliniază faptul că dialogul social este esențial pentru a garanta că sectorul privat se implică într-adevăr în dezvoltare; insistă asupra responsabilității care le revine țărilor în curs de dezvoltare de a sprijini dialogul social dintre angajatorii din sectorul privat, lucrători și guvernele naționale, în vederea consolidării bunei guvernanțe și a stabilității statului; solicită, în special, țărilor în curs de dezvoltare să asigure extinderea dialogului social, care ar trebui să includă zonele industriale de export (ZIE) și clusterele industriale;

31. subliniază că sectorul privat, și în special IMM-urile locale, trebuie să fie parte a dialogului pe teme de politici, alături de toți ceilalți parteneri în materie de dezvoltare, pentru a facilita înțelegerea reciprocă și a răspunde în mod adecvat așteptărilor, asigurând o eficiență și o transparență corespunzătoare; în acest context, subliniază rolul important al delegațiilor UE din țările în curs de dezvoltare în calitate de facilitatori ai unor astfel de dialoguri; subliniază rolul pozitiv jucat de cooperative, care catalizează dezvoltarea integratoare din punct de vedere social, precum și capacitatea acestora de a facilita autonomizarea comunităților prin crearea de locuri de muncă și generarea de venituri; subliniază, în special, că lucrătorii au creat cooperative și asociații de partajare a serviciilor, care să le permită să se angajeze în activități independente în cadrul economiei informale, în timp ce, în zonele rurale, cooperativele de economii și de credit asigură accesul la servicii bancare, care sunt indisponibile pentru numeroase comunități, și

finanțează crearea de microîntreprinderi și de întreprinderi mici; recunoaște faptul că sectorul privat include actori precum întreprinderile sociale și organizațiile de promovare a comerțului echitabil, care și-au integrat în activitatea pe care o desfășoară principii sociale și de mediu; invită Comisia să recunoască aceste eforturi în activitatea sa de definire a rolului sectorului privat în cadrul politicii de dezvoltare;

32. invită Comisia să susțină propunerea investitorilor și a altor părți interesate de a sprijini norme obligatorii pentru raportarea de către întreprinderi a aspectelor legate de drepturile omului, de drepturile sociale și de mediu, incluse printre noile obiective de dezvoltare durabilă propuse de ONU, în conformitate cu Directiva UE privind raportarea nefinanciară;

33. invită UE să contribuie la edificarea și la consolidarea unor structuri, rețele și instituții reprezentative pentru actorii din sectorul privat de la nivel național, în special pentru MIMM-uri, consolidând rolul acestora în cadrul procesului de elaborare a politicilor de la nivel național și regional;

34. subliniază că una dintre principalele constrângeri în ceea ce privește creșterea participării private în țările în curs de dezvoltare este generată de lipsa de proiecte admisibile pentru finanțare din cauza slabei calități a cadrelor juridice, instituționale și fiscale, a capacităților nesatisfăcătoare de punere în aplicare și a resurselor insuficiente pentru planificarea și pregătirea proiectelor de investiții; solicită să se majoreze asistența tehnică acordată sectorului întreprinderilor publice din țările partenere, pentru a le permite acestora să își dezvolte capacitatea de asumare a responsabilității pentru gestionarea PPP-urilor și să își asume responsabilitatea la finalul proiectului; subliniază că este necesar ca sectorul privat să planifice investiții pe termen lung pentru a obține profiturile scontate, deoarece, în caz contrar, o strategie bazată exclusiv pe interesele acționarilor ar putea să fie lipsită de viziunea pe termen lung, necesară pentru a realiza progrese în sectoarele sociale, care au o importanță cheie pentru dezvoltarea umană;

35. ia act de faptul că participarea sectorului privat în infrastructură în țările în curs de dezvoltare a crescut în mod considerabil, de la 18 miliarde USD în 1990 la 150 de miliarde USD în 2013; solicită continuarea angajamentelor în acest sector și observă că lipsa accesului la infrastructură constituie un obstacol major în calea dezvoltării sectorului privat, subminând productivitatea și crearea de locuri de muncă;

36. subliniază potențialul enorm pentru PPP în agricultură, în baza unui cadru legislativ clar definit privind drepturile de proprietate și securitatea proprietății funciare, pentru a preveni acapararea terenurilor și a asigura o producție agricolă efectivă mai mare; salută lansarea, în 2014, a unui program UE de consolidare a administrării funciare în țările africane; recomandă ca UE și delegațiile sale să aibă un rol din ce în ce mai important în colaborarea cu guvernele partenere, precum și cu BEI, Fondul Internațional pentru Dezvoltarea Agricolă (FIDA) și alte organisme similare, în ceea ce privește cooperarea cu sectorul privat pentru a dezvolta soluții bazate pe piață pentru provocările agricole; subliniază necesitatea de a crea stimulente financiare pentru a evita excluderea populațiilor sărace din regiuni îndepărtate și a agricultorilor care cultivă recolte care nu sunt de interes comercial major sau care sunt susceptibile de a nu fi atractive pentru partenerii agroalimentari; subliniază faptul că printre garanții ar trebui să se numere

evaluarea riscurilor sociale și de mediu, consultarea cu reprezentanți legitimi ai comunităților afectate, cu consimțământul liber, prealabil și în cunoștință de cauză al acestora, pe tema proiectului în cauză și sprijinul juridic pentru aceste comunități, atunci când este necesar; invită Comisia să sprijine proiectele cu proceduri de monitorizare și să negocieze revizuirea contractelor în cazurile care s-au dovedit a fi dăunătoare pentru populația locală;

37. subliniază riscurile asociate PPP-urilor în agricultură, printre care acapararea terenurilor, care trebuie prevenită; subliniază că este important ca sprijinul să se acorde cu prioritate micilor fermieri, îndeosebi femeilor; invită Comisia să asocieze toate PPP din sectorul agricol care implică fonduri UE cu măsuri cuprinzătoare pentru protejarea micilor fermieri, a păstorilor și a altor utilizatori de terenuri vulnerabili împotriva potențialelor pierderi ale accesului la terenuri agricole sau la apă; subliniază faptul că printre garanții ar trebui să se numere evaluarea riscurilor sociale și de mediu, consultarea obligatorie cu reprezentanți legitimi ai comunităților afectate, cu consimțământul liber, prealabil și în cunoștință de cauză al acestora drept condiție pentru lansarea proiectului în cauză, și sprijinul juridic pentru aceste comunități, atunci când este necesar; recomandă înlocuirea proiectelor Noii alianțe G8 cu inițiativele din cadrul Programului general pentru dezvoltarea agriculturii în Africa (PGDAA); subliniază că compensațiile financiare și sociale trebuie să constituie angajamente obligatorii și că întotdeauna ar trebui luate în considerare planuri de dezvoltare alternative;

38. recomandă ca UE să continue să sprijine proiecte din domeniul energiei regenerabile și al energiei ecologice în țările în curs de dezvoltare, îndeosebi în zonele rurale îndepărtate, în mod sustenabil; salută faptul că una dintre prioritățile pachetului de finanțare a impactului (IFE) al BEI este investiția în energie, recunoscută pe larg ca un element esențial în impulsionarea creșterii economice în Africa; se așteaptă ca instrumente inovatoare de finanțare să aibă rol de catalizator pentru investițiile din sectorul privat în energia din surse regenerabile, eficiența energetică și accesul la energie; încurajează, de asemenea, BEI și instituțiile financiare europene de dezvoltare să finanțeze în continuare proiecte de investiții în sprijinul atenuării efectelor schimbărilor climatice în Africa și al adaptării la acestea, în conformitate cu angajamentul și obligațiile asumate de UE în temeiul Convenției-cadru a Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice (CCONUSC); reamintește că ar trebui acordată prioritate proiectelor descentralizate, la scară mică și în afara rețelelor privind energia din surse regenerabile, pentru a asigura accesul la energie în zonele rurale, evitând în același timp eventualele consecințe negative sociale și asupra mediului ale infrastructurii energetice la scară mare;

39. îndeamnă UE să elaboreze un cadru normativ robust, bazat pe criterii de eficacitate a dezvoltării, în cadrul căruia sectorul privat trebuie să își desfășoare activitatea, inclusiv pentru promovarea unor PPP-uri contractuale pe termen lung; îndeamnă UE să promoveze PPP-urile numai în cazul în care, în baza unei analize privind eficiența din punctul de vedere al costurilor, nu sunt disponibile alte opțiuni financiare mai puțin riscante și costisitoare; invită UE să pună în aplicare politici eficace de protecție pentru proiectele PPP în vederea garantării drepturilor omului, inclusiv ale femeilor;

40. salută progresele realizate în ceea ce privește punerea în comun a resurselor publice și private în domeniul asistenței medicale și în ceea ce privește îmbunătățirea accesului la

medicamente, cât și în vederea exploatării din ce în ce mai intense a potențialului pentru transferul de tehnologii în țările în curs de dezvoltare; recomandă ca UE să devină un mediator în deschiderea de căi de cooperare dincolo de accesul la medicamente, în vederea reformării sistemelor de sănătate disfuncționale din țările în curs de dezvoltare; subliniază că sprijinul pentru IMM-urile și industriile mici și mijlocii locale poate fi consolidat nu numai prin instrumente de finanțare, ci și prin transfer de tehnologie, consolidarea capacităților, dezvoltarea durabilă a furnizorilor și legături comerciale;

41. subliniază importanța eliminării decalajului dintre sistemul de învățământ și piața forței de muncă din țările în curs de dezvoltare; solicită Comisiei să faciliteze programele și să sprijine PPP-urile care implică toate părțile interesate vizate, de la școli, universități, centre de formare și până la actori din sectorul privat, pentru a oferi oportunități pentru educație și formare profesională relevante pentru piață; încurajează înființarea unor instituții de formare profesională bazate pe un sistem dual, care să permită tinerilor să urmeze un program de ucenicie axat pe aspectele practice ale profesiei și, în același timp, să beneficieze de o formare teoretică în cadrul unor școli profesionale specializate;

42. atrage atenția că trebuie consolidate capacitățile guvernelor din țările în curs de dezvoltare în calitate de autorități de reglementare pentru a atinge cu succes dezvoltarea durabilă;

Principiile cooperării cu sectorul privat

43. subliniază că cooperarea cu sectorul întreprinderilor necesită o abordare flexibilă, adaptată nu doar în funcție de rezultatele preconizate, ci, de asemenea, ținând seama de măsura în care condițiile locale sunt favorabile întreprinderilor și investițiilor private; recomandă o abordare diferențiată în ceea ce privește țările cel mai puțin dezvoltate și statele fragile; observă că investițiile și implicarea sectorului privat în domeniile aferente obiectivelor de dezvoltare durabilă variază considerabil de la o țară în curs de dezvoltare la alta; solicită donatorilor să acorde marea parte a ajutorului lor țărilor cel mai puțin dezvoltate sub formă de granturi;

44. salută criteriile enunțate în comunicarea Comisiei privind sectorul privat și dezvoltarea pentru furnizarea de sprijin direct pentru sectorul privat; solicită instituirea unui cadru clar definit care să reglementeze toate parteneriatele cu sectorul privat, prin aplicarea unor criterii de referință cum sunt acțiunile care vizează microîntreprinderile, strategiile de acces la credite și integrarea profesională a grupurilor defavorizate, a femeilor și tinerilor, care trebuie să asigure respectarea principiului coerenței politicilor pentru dezvoltare, a principiilor eficacității dezvoltării și a obiectivelor politicilor de dezvoltare, în special reducerea sărăciei și inegalităților; consideră că orice decizie privind promovarea utilizării PPP-urilor prin finanțare mixtă în țările în curs de dezvoltare ar trebui să se bazeze pe o evaluare amănunțită a acestor mecanisme în ceea ce privește impactul asupra dezvoltării, răspunderea și transparența, și pe lecțiile desprinse din experiența trecută;

45. este preocupat de faptul că nu există întotdeauna mecanisme de protecție pentru a garanta utilizarea adecvată a finanțelor publice; subliniază că în cursul etapei pregătitoare a proiectului trebuie să se convină asupra unor indicatori cuantificabili ai producției și asupra unor mecanisme de monitorizare și evaluare, asigurându-se în același timp că investițiile respectă drepturile internaționale ale omului, standardele sociale și de mediu și transparență, precum și că sectorul privat achită impozitele care îi revin; subliniază

importanța evaluării riscurilor, a sustenabilității datoriei, a transparenței și a protecției investițiilor; subliniază importanța rolului oficial consultativ și de control al parlamentelor naționale și al societății civile pentru a asigura o transparență și o răspundere depline; recomandă ca, în țările în curs de dezvoltare în care se desfășoară un proiect de dezvoltare, să se asigure un acces efectiv la justiție și despăgubiri pentru victimele abuzurilor corporative;

46. invită Comisia și statele membre să se asigure că întreprinderile implicate în parteneriate de dezvoltare sunt aliniate la ODD-uri și se ghidează după și respectă principiile responsabilități sociale a întreprinderilor (RSI); sprijină ferm diseminarea și punerea în aplicare eficace și complete ale Principiilor directoare ale ONU privind afacerile și drepturile omului în interiorul și în afara UE și subliniază necesitatea de a se lua toate măsurile politice și legislative necesare pentru remedierea lacunelor legate de punerea în aplicare efectivă a acestor principii, inclusiv în ceea ce privește accesul la justiție; recomandă ca toate întreprinderile care desfășoară activități în țările în curs de dezvoltare să asigure un nivel de transparență în conformitate cu orientările OCDE pentru întreprinderile multinaționale în ceea ce privește respectarea drepturilor omului, contribuind în mod pozitiv la bunăstarea socială și de mediu a țărilor în curs de dezvoltare și cooperând cu organizațiile societății civile; subliniază că este necesar ca statele membre să elaboreze planuri naționale pentru punerea în aplicare a Principiilor directoare ale ONU privind afacerile și drepturile omului și, în special, a Orientărilor OCDE privind diligența necesară referitoare la existența unui lanț de aprovizionare responsabil în cazul minereurilor provenite din zone afectate de conflicte și cu risc ridicat;

47. subliniază necesitatea ca politica comercială și de dezvoltare a UE să respecte marja de manevră în ceea ce privește politica și politicile economice a țărilor în curs de dezvoltare, îndeosebi a țărilor cel mai puțin dezvoltate, să mențină tarife de import esențiale acolo unde este necesar și să promoveze crearea de locuri de muncă calificate și decente în sectoarele locale de producție și prelucrare alimentară ca posibili factori de stimulare a unei valori adăugate mai ridicate pe piața internă, a creșterii industriale, a creșterii și diversificării exporturilor, componente-cheie ale unei modernizări economice și sociale integratoare; invită UE și statele sale membre să promoveze măsuri concrete pentru a garanta că întreprinderile multinaționale plătesc impozite în țările în care sunt generate profiturile acestora și să promoveze acțiuni eficace de informare defalcate pe țări de către sectorul privat, consolidând astfel capacitățile de mobilizare a resurselor interne și a concurenței loiale;

48. încurajează UE să sprijine procesul în curs de desfășurare de elaborare a unui instrument internațional al ONU obligatoriu din punct de vedere juridic privind societățile transnaționale și alte întreprinderi comerciale, în legătură cu drepturile omului, întrucât acesta va clarifica obligațiile societăților transnaționale în domeniul drepturilor omului, precum și pe cele ale societăților în legătură cu statul și vor asigura crearea unor căi de atac eficace pentru victime în cauzele în care este evident că jurisdicția națională nu poate realiza în mod eficace o urmărire penală a societățile respective;

49. salută opinia Comisiei conform căreia trebuie sprijiniți pilonii strategici ai Agendei OIM privind munca decentă, ca o modalitate de abordare a inegalității și a excluziunii sociale, în special în rândul celor mai marginalizate persoane, printre care femeile, copiii,

persoanele în vârstă și persoanele cu handicap; subliniază că este necesar ca întreprinderile să sprijine tratamentul echitabil al lucrătorilor și să asigure condiții de muncă sigure și sănătoase, protecția socială și dialogul social, permițând totodată o relație constructivă între lucrători, conducere și contractanți;

Calea de urmat: măsuri care trebuie adoptate pentru a face din sectorul privat un partener durabil în cadrul politicii de dezvoltare

50. invită instituțiile și organele europene să instituie un cadru clar, structurat, transparent și responsabil de reglementare a parteneriatelor și alianțelor cu sectorul privat în țările în curs de dezvoltare și subliniază că, în paralel cu acordarea unui rol mai important sectorului privat, este important să se elaboreze garanții corespunzătoare și să se consolideze capacitățile instituționale;

51. invită UE și statele sale membre să elaboreze o strategie clară și concretă pentru a asigura faptul că sectorul privat respectă prioritățile în domeniul dezvoltării stabilite de guvernele naționale și de societatea civilă în țările în curs de dezvoltare;

52. solicită înființarea, la nivelul UE, a unor platforme sectoriale multilaterale care să reunească sectorul privat, organizații ale societății civile, ONG-uri, grupuri de reflecție, guvernele partenere, donatori, cooperative, întreprinderi sociale și alte părți interesate, în vederea depășirii rezervelor și lipsei de încredere între parteneri și a soluționării provocărilor care apar în mod involuntar în urma intervențiilor comune în vederea dezvoltării; subliniază, în acest sens, rolul important al delegațiilor UE din țările în cauză ca mediatori ai unor astfel de dialoguri; observă că propunerea Comisiei de a consolida mecanismele existente, cum ar fi Forumul privind politica de dezvoltare, constituie un pas în direcția bună;

53. recunoaște recomandarea Curții de Conturi, potrivit căreia Comisia demonstrează în mod clar adiționalitatea financiară și legată de dezvoltare a granturilor UE pentru proiectele cu finanțare mixtă; sprijină intenția Comisiei de a extinde sfera de aplicare a finanțării mixte pentru a include și alte domenii în afara infrastructurii, cum ar fi agricultura durabilă, sectoarele sociale și dezvoltarea sectorului privat local, dacă Comisia prezintă argumente convingătoare în acest sens; insistă, cu toate acestea, ca toate operațiunile cu finanțare mixtă să fie pe deplin coerente cu principiile eficacității dezvoltării, cum sunt asumarea, răspunderea și transparența, asigurându-se că acestea urmăresc ODD; invită Comisia să evalueze mecanismele de combinare a împrumuturilor și granturilor și să își consolideze capacitățile de gestionare în ceea ce privește proiectele cu finanțare mixtă, astfel cum a recomandat Curtea de Conturi; invită Comisia să democratizeze structura de guvernanță a Platformei UE de finanțare mixtă și mecanismele regionale de finanțare mixtă, prin colaborarea adecvată cu toate părțile interesate de la nivel local, printre care guvernele partenere, parlamentele naționale, actorii din sectorul privat, sindicatele și comunitățile locale; îndeamnă Comisia să consolideze criteriile pentru instituirea de granturi și stabilirea sumelor acestora și să specifice în detaliu valoarea adăugată a finanțării mixte în cadrul fiecăruia dintre proiectele sale;

54. solicită o extindere a actualului mandat al BEI în ceea ce privește împrumuturile externe, pentru a spori rolul acesteia în realizarea dezvoltării durabile și, în special, pentru ca aceasta să joace un rol mai activ în noua strategie pentru sectorul privat, prin finanțarea

mixtă, cofinanțarea proiectelor și prin dezvoltarea sectorului privat local; solicită, de asemenea, o mai mare transparență și răspundere în cadrul parteneriatelor și proiectelor care au legătură cu BEI; reamintește că operațiunile de finanțare ale BEI garantate de Uniune și derulate în țările în curs de dezvoltare ar trebui să aibă drept obiectiv principal reducerea și, pe termen lung, eradicarea sărăciei; invită BEI și celelalte instituții financiare de dezvoltare din statele membre să asigure că întreprinderile care beneficiază de sprijin din partea lor nu comit fraude fiscale;

55. invită Comisia să garanteze că parteneriatele și împrumuturile acordate sectorului privat din țările cu venituri reduse și din statele fragile sunt asociate cu granturi directe pentru organizații ale societății civile și sunt în concordanță cu prioritățile de dezvoltare ale țării, pentru a asigura implicarea cetățenilor și procese multilaterale între organizațiile societății civile, autoritățile locale și sindicate;

56. invită Comisia să se asigure că toate delegațiile UE dispun de personal calificat, care a fost pregătit în mod activ pentru a facilita și a implementa parteneriate cu actori din sectorul privat; observă că angajamentul privind accelerarea procesului de stabilire a unor sedii comune ale BEI și ale delegațiilor UE reprezintă un pas în direcția corectă; invită Comisia să aplice pe teren cele mai bune practici ale statelor membre, ambasadele acestora constituind de obicei un „prim punct de contact” pentru actorii din sectorul privat;

57. solicită un angajament mai ferm din partea Comisiei, atunci când este vorba de a da mai multă greutate importanței sale politice și de a identifica posibilități de dialog cu guvernele și autoritățile locale partenere, pentru a facilita o interacțiune mai bună și mai pozitivă cu sectorul privat; subliniază faptul că documentele de strategie de țară, programele indicative naționale și sprijinul bugetar pot constitui cele mai valoroase instrumente pentru realizarea reformelor mediului de afaceri în țările partenere și pentru promovarea industrializării naționale; recomandă UE să aprobe planul de acțiune al UNCTAD privind investițiile în ODD; atrage atenția asupra faptului că conceperea, structurarea și punerea în aplicare a PPP-urilor reprezintă în continuare un proiect dificil și complex și că succesul lor depinde și de crearea unui mediu propice în care acestea să funcționeze;

58. subliniază că responsabilitatea pentru o acțiune comună eficace incumbă nu numai donatorilor și întreprinderilor implicate, ci și guvernelor partenere; invită UE să depună eforturi pentru a consolida capacitățile țărilor partenere, în scopul de a evalua momentul oportun pentru implicarea în proiecte de tip PPP; subliniază că buna guvernare, statul de drept, un cadru pentru reforma întreprinderilor, măsurile anticorupție, gestiunea finanțelor publice și instituții publice eficace sunt de o importanță capitală pentru investiții, inovare și dezvoltarea sectorului privat;

59. solicită să se pună în mai mare măsură accentul pe îmbunătățirea coordonării donatorilor și pe programarea în comun, precum și să se acorde o atenție specială atingerii unor rezultate cuantificabile în materie de dezvoltare, pentru a maximiza impactul politicii de dezvoltare a UE și a asigura responsabilitatea deplină pentru cheltuielile pentru dezvoltare;

60. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Comisiei, Consiliului,

Vicepreşedintelui Comisiei Europene/Înaltului Reprezentant al Uniunii Europene pentru afaceri externe şi politica de securitate, Secretarului General al Organizaţiei Naţiunilor Unite, UNCTAD, UNIDO şi Grupului la nivel înalt pentru agenda post-2015.

EXPUNERE DE MOTIVE

În contextul reevaluării angajamentelor noastre externe, rolul sectorului privat în dezvoltare este din ce în ce mai dezbătut. În pofida unor numeroase succese certe, cheltuielile globale progresive necesare în țările în curs de dezvoltare sunt estimate la 2 400 de miliarde USD pe an, ceea ce depășește suma cheltuită în prezent și reprezintă o sarcină pe care este puțin probabil ca contribuabilul aflat deja în dificultate să fie dispus să și-o asume. Oricât de imperfect ar fi un parteneriat public-privat în materie de ajutor, în prezent nu există în lume niciun proiect semnificativ de dezvoltare pentru care să nu existe consultanță și colaborare cu investitori privați. Concret, Grupul la nivel înalt al Secretarului General al ONU, Ban Ki-moon, pentru agenda de dezvoltare post-2015 a consultat directorii generali din 250 de întreprinderi din 30 de țări și a concluzionat că sustenabilitatea trebuie integrată în strategiile lor de întreprindere pentru a putea profita de oportunitățile comerciale în vederea unei creșteri sustenabile.

De ce colaborarea cu sectorul privat este esențială pentru dezvoltare?

Creșterea populației și a veniturilor în țările în curs de dezvoltare ar trebui să conducă la o clasă de mijloc în creștere la nivel global, estimată la 5 de miliarde EUR până în 2030, care va determina niveluri mult mai ridicate de consum. Se estimează că cererea de alimente, apă și energie va crește cu 50 %, 40 % și, respectiv, 30 % până în 2030. Valoarea comună este din ce în ce mai mult considerată de către sector nu ca filantropie, ci ca o cale spre succesul economic. Se estimează că investițiile sectorului privat în țările în curs de dezvoltare ating cel mai adesea un nivel ridicat de rentabilitate, de ordinul zecilor de procente, în cazul proiectelor din domeniul energiei, electricității și transporturilor.

Susținerea sectorului prival local în țările în curs de dezvoltare

IMM-urile din țările în curs de dezvoltare se confruntă cu constrângeri reglementare mult mai mari decât cele din interiorul UE, funcționând adesea în economia informală și fiind lipsite de protecție juridică. Conform raportului Băncii Mondiale intitulat „Doing Business" (Desfășurarea de activități economice) pe 2014, țările cele mai sărace sunt de fapt cele care sunt supuse celor mai multe constrângeri reglementare.[1] Crearea unui mediu propice pentru inițiativele private, precum și aducerea și menținerea IMM-urilor în economia formală trebuie să reprezinte o prioritate, alături de reducerea birocrației și îmbunătățirea climatului general de afaceri, astfel încât acestea să poată prospera.

DG Întreprinderi dispune de o vastă experiență în privința instrumentelor și metodelor care au succes în susținerea IMM-urilor în Europa. Utilizarea acestei expertize unice în țările în curs de dezvoltare și replicarea unor mecanisme cum ar fi Rețeaua întreprinderilor europene sau Portalul european pentru IMM-uri, adaptate la mediul local și la prioritățile naționale sau regionale, ar fi un pas important în direcția cea bună. Deși la început ar funcționa sub conducerea Comisiei, cu timpul aceste instrumente ar putea fi transferate sub conducere și

[1] Grupul Băncii Mondiale, „Doing Business 2014: *Understanding Regulations for Small and Medium-Size Enterprises*, 29 octombrie 2013.

responsabilitate națională. Astfel de structuri ar putea, de asemenea, deveni în timp piste de lansare pentru parteneriate public-privat la nivel local și regional, în domenii variind de la întreprinderile agricole la formarea profesională și programele de servicii medicale, facilitând astfel consolidarea capacităților, schimbul de cunoștințe și de experiență și punerea în comun a resurselor locale și internaționale.

Este de neconceput faptul că peste 2,5 de miliarde de persoane rămân în continuare excluse din sectorul financiar formal, majoritatea acestora fiind femei și tineri. Trebuie să ne asigurăm că partenerii noștri țin seama de dimensiunea de gen. De exemplu, în Côte d'Ivoire, ca parte a lanțului său de aprovizionare agricolă, Cargill a colaborat cu World Cocoa Foundation în vederea îmbunătățirii oportunităților pentru mame, acțiune în urma căreia 30 de femei au primit o subvenție pentru a demara o mică afacere și a plăti taxele de școlarizare pentru copii și au beneficiat de o formare elementară privind competențele de afaceri, contabilitatea de bază, pregătirea bugetului și planificarea afacerilor.

Implicarea sectorului întreprinderilor europene și internaționale în realizarea dezvoltării sustenabile

Parteneriatele public-privat (PPP)

Finanțele, inovarea și responsabilitatea pot evolua prin parteneriate public-privat care fixează o serie de așteptări pentru companii și guverne de o manieră transparentă. Aceste parteneriate trebuie să se bazeze pe o totală claritate cu privire la activitățile fiecărei părți, pentru a putea face față riscurilor și provocărilor asociate: riscuri macroeconomice, riscuri politice și riscuri de construcție, în special în ceea ce privește securitatea proprietății funciare și consecințele acaparării terenurilor.

PPP din țările în curs de dezvoltare sunt, până în prezent, concentrate în principal în domeniul energiei, infrastructurilor și telecomunicațiilor, iar potențialul în sectoare precum agricultura, apa și salubritatea, educația, tehnologiile ecologice, cercetarea și inovarea, serviciile medicale și drepturile de proprietate rămâne în mare măsură neexploatat.

Agricultură: Există un potențial extraordinar al implicării sectorului privat pentru a dezvolta soluții comerciale de piață la problemele agricole și la cea a nesiguranței alimentare, cum ar fi formarea agricultorilor locali în vederea îmbunătățirii tehnicilor agricole sau creșterea accesului lor la finanțare, urmărind ca principale obiective de dezvoltare creșterea numărului de locuri de muncă și a veniturilor, susținerea creșterii economice, precum și crearea unor noi lanțuri valorice și dezvoltarea celor existente. În India, Thomson Reuters, care oferă informații tarifare cu privire la culturile agricole și consiliere agricolă pentru 2 milioane de mici agricultori, a înregistrat o creștere a veniturilor de 60 % sau, în unele cazuri, de trei ori mai mare.

Proprietatea funciară și dreptul de proprietate: În ceea ce privește reformarea legislației privind proprietatea funciară și dreptul de proprietate în țările în curs de dezvoltare, parteneriatele public-privat ar putea juca un rol esențial în acordarea sistematică de titluri funciare prin cartografiere cadastrală cu ajutorul unor tehnologii ieftine, precum și în ceea ce privește informatizarea evidențelor funciare. De exemplu, în Mongolia în 2001, Banca Asiatică pentru Dezvoltare (ADB) a finanțat un proiect de „măsurători cadastrale și de

intabulare a terenurilor”, pentru a crea mediul instituțional necesar pentru monitorizarea și înregistrarea parcelelor hashaa din întreaga țară. Această acțiune de promovare derulată de guvernul mongol în vederea modernizării unor funcții ale procesului de înregistrare a terenurilor fixează și protejează drepturile funciare ale cetățenilor săi.

Energia sustenabilă și sectoarele ecologice: De exemplu, Fondul mondial pentru eficiență energetică și energii regenerabile (GEEREF) este un fond finanțat public de Uniunea Europeană, Germania și Norvegia, care urmărește atragerea unor noi fonduri de capital privat concentrate asupra proiectelor din sectorul energiilor regenerabile și al eficienței energetice pe piețele emergente și în economiile în tranziție. În 2013, mai mulți investitori din sectorul privat au aderat la GEEREF și șase fonduri au beneficiat de investiții.

Serviciile medicale: Deși în ultimul deceniu s-au înregistrat o serie de progrese în ceea ce privește accesul la medicamente, este necesară, de asemenea, o abordare integrată la nivel local, care ar avea un potențial semnificativ de a sta la baza construcției unor infrastructuri autonome, diminuând costul medicamentelor și crescând totodată disponibilitatea acestora în zonele în care este cel mai mult nevoie. De remarcat, în acest sens, este experiența reușită a Ely Lilly în privința transferului de tehnologie pentru medicamentele pentru tuberculoza multirezistentă (MDR TB) în India și Rusia.

Apă și canalizare: Acesta este un domeniu în care PPP au avut un deosebit succes în instalarea de echipamente urbane pentru apă și salubrizare pentru populația orașelor din țările în curs de dezvoltare. Prin urmare, trebuie să sprijinim și să extindem implicarea lor în zonele rurale.

Educația: Educația este esențială pentru reducerea sărăciei și a inegalităților, precum și pentru creșterea economică într-o economie mondială concurențială, care este din ce în ce mai mult bazată pe cunoaștere și informații. Trebuie să conlucrăm cu sectorul privat pentru extinderea implicării acestuia în programe de educație și formare profesională în țările în curs de dezvoltare, în special în ceea ce privește subiectele importante, cum ar fi administrarea afacerilor, tehnologiile informației și ingineria.

Rolul Băncii Europene de Investiții

Extinderea actualului mandat al BEI pentru împrumuturi externe în vederea creșterii rolului său în realizarea dezvoltării sustenabile ar putea avea un puternic impact pozitiv în cadrul noii strategii pentru sectorul privat. BEI dispune de o vastă experiență și expertiză în colaborarea cu întreprinderile private, în finanțare mixtă, în cofinanțarea proiectelor, în dezvoltarea sectorului privat local și în finanțarea proiectelor în sectorul energiilor ecologice, iar utilizarea acestei experiențe și expertize ar fi mult mai rentabilă decât crearea unor noi structuri instituționale de coordonare, monitorizare și evaluare a parteneriatelor cu sectorul privat.

Strategia pe termen lung pentru colaborarea cu sectorul privat

Toate parteneriatele și alianțele cu sectorul privat trebuie să se concentreze asupra priorităților cu valoare pentru ambele părți, aliniind obiectivele de afaceri cu obiectivele de dezvoltare ale UE, trebuie să se bazeze pe capabilitățile esențiale ale fiecărui partener, să fie concepute și gestionate în comun astfel încât riscurile, responsabilitățile și profitul să fie distribuite, să fie

rentabile și să aibă obiective precise, repere periodice și responsabilități clare, și să fie transparente.

Platformele multipartite

Platformele multipartite ar garanta că UE acționează în calitate de facilitator și coordonator al tuturor partenerilor de dezvoltare care doresc să colaboreze pentru a îndeplini obiectivele politicii de dezvoltare a UE și ODD. Canalele de comunicare cu sectorul privat sunt fie inexistente, fie închise pentru dialog. Prin urmare, propunerea Comisiei de a consolida mecanismele existente, cum ar fi Forumul politicii de dezvoltare, ar fi un pas în direcția cea bună, condiționat de acordarea unei priorități absolute dialogului cu sectorul privat în aceste platforme.

Delegațiile UE

Delegațiile UE ar trebui să joace un rol esențial în realizarea parteneriatelor cu sectorul privat. Acestea sunt bine plasate pentru a deveni un „prim punct de contact" pentru o gamă largă de rețele de întreprinderi și camere de comerț din Europa și din țările în curs de dezvoltare, precum și pentru a facilita atât dezvoltarea sectorului privat local, cât și implicarea sectorului european al afacerilor.

Acordul-cadru pentru parteneriatele public-privat

Prin urmare, este extrem de important să se instituie un cadru structurat clar de reglementare a parteneriatelor și alianțelor cu sectorul privat, inclusiv a parteneriatelor de tip public-privat și a altor parteneriate multipartite din țările în curs de dezvoltare, cadru care să poată oferi reperele de implementare care trebuie urmărite. Cadrul ar putea lua forma unor memorandumuri de înțelegere sau orice altă formă funcțională a unei alianțe sau acord de parteneriat.

Apropierea și responsabilitățile guvernelor partenere în țările în curs de dezvoltare

Unul dintre aspectele cele mai semnificative ale valorii adăugate a UE în ceea ce privește agenda sectorului privat constă în puterea sa politică și în căile consacrate de dialog cu guvernele și autoritățile locale partenere. Deși comunicarea rămâne vagă cu privire la nivelul de angajament pe care dorește să-l asume, documentele de strategie de țară, programele indicative naționale și sprijinul bugetar pot constitui, de fapt, cele mai valoroase instrumente pentru realizarea reformelor mediului de afaceri în țările partenere.

Responsabilitatea pentru o acțiune comună eficace revine nu numai donatorilor și întreprinderilor implicate, ci și guvernelor partenere. Cadrul strategic al UNCTAD pentru investițiile private în ODD[1] subliniază că una dintre principalele provocări cu care se confruntă investițiile din sectorul privat este găsirea mecanismului optim pentru a minimiza riscurile și a maximiza în același timp impactul asupra dezvoltării. Riscurile variază de la o capacitate de absorbție scăzută sau lipsa securității proprietății funciare și a drepturilor de proprietate la riscuri de impact social și de mediu neprevăzute.

[1] http://unctad.org/en/pages/PressRelease.aspx?OriginalVersionID=194.

Situația din țările cel mai puțin dezvoltate și din statele fragile este și mai dificilă, fiind caracterizată prin slăbiciunea cronică a instituțiilor, cadrele de reglementare inadecvate, corupție endemică, exodul capitalului și o legislație deficitară în materie de drepturi ale omului și drepturi ale lucrătorilor.

Prin urmare, UE trebuie să utilizeze o abordare diferențiată cu țările sale partenere, acordând prioritate în acest domeniu aspectelor principale de politică care au o importanță capitală în angajamentul nostru alături de țările partenere și de sectorul privat: statul de drept; buna guvernare; protecția dreptului de proprietate; independența sistemului judiciar; cadre de reglementare eficace și reforma afacerilor, pentru a facilita investițiile și dezvoltarea sectorului privat; măsuri de combatere a corupției; gestiunea finanțelor publice; o mai mare capacitate de absorbție; instituții publice puternice și respectarea drepturilor omului.

În prezent, sectorul privat creează 90 % dintre locurile de muncă și veniturile persoanelor sărace din țările partenere, reprezintă 84 % din PIB, potrivit Organizației Națiunilor Unite (ONU), și oferă o bază viabilă pentru mobilizarea resurselor interne. În pofida provocărilor inerente oricărui astfel de parteneriat, atât timp cât operăm pe două platforme diferite, fără a înțelege obiectivele pe care fiecare actor încearcă să le atingă, sărăcia nu va fi niciodată eradicată.

24.6.2015

AVIZ AL COMISIEI PENTRU AFACERI EXTERNE

destinat Comisiei pentru dezvoltare

referitor la sectorul privat și la dezvoltare
(2014/2205(INI))

SUGESTII

Comisia pentru afaceri externe recomandă Comisiei pentru dezvoltare, competentă în fond, includerea următoarelor sugestii în propunerea de rezoluție ce urmează a fi adoptată:

1. subliniază că, în conformitate cu articolul 208 din TFUE, obiectivul principal al cooperării pentru dezvoltare a UE este reducerea și eliminarea sărăciei și că acesta va fi îndeplinit cu respectarea principiilor și obiectivelor acțiunii externe a Uniunii; recunoaște că sărăcia are cauze multiple și interconectate, inclusiv economice, politice, socioculturale, legate de mediu, de conflicte și de securitate; afirmă că, în conformitate cu articolul 3 alineatul (5) din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE), obiectivul UE în relațiile sale cu restul comunității internaționale este să contribuie la dezvoltarea durabilă, solidaritate și respectul reciproc, comerțul liber și echitabil, eliminarea sărăciei și protecția drepturilor omului și că sectorul privat are potențialul de a contribui la o dezvoltare durabilă, eficientă și pe termen lung; subliniază, de asemenea, că cooperarea pentru dezvoltare a UE vizează promovarea drepturilor omului, răspândirea și consolidarea democrației, a bunei guvernări și a statului de drept; subliniază, prin urmare, că cooperarea pentru dezvoltare trebuie să fie ghidată de aceste obiective; reamintește că obiectivele cooperării pentru dezvoltare trebuie să fie luate în considerare la transpunerea în practică a politicilor UE care ar putea afecta țările în curs de dezvoltare; consideră că dezvoltarea economică este vitală pentru eradicarea sărăciei și că realizarea de progrese în acest domeniu este esențială dacă se dorește atingerea obiectivului vizând eradicarea sărăciei extreme până în 2030; sprijină, de asemenea, Obiectivele de dezvoltare ale mileniului în calitate de cadru pentru reducerea sărăciei și pentru alte aspirații, inclusiv îmbunătățirea serviciilor de sănătate și educație;

2. salută Concluziile Consiliului din 12 decembrie 2014 privind un rol mai puternic al sectorului privat în cooperarea pentru dezvoltare; este de acord cu concluzia potrivit căreia „sectorul privat este în curs de a deveni un factor din ce în ce mai activ în domeniul dezvoltării” și cu „necesitatea de a consolida rolul sectorului privat în ceea ce privește punerea în aplicare a viitoarelor obiective de dezvoltare durabilă” pe baza principiilor eficacității ajutorului;

3. subliniază potențialul contribuției sectorului privat la dezvoltarea durabilă pe termen lung

și subliniază posibila valoare adăugată a UE în crearea de parteneriate cu sectorul privat pentru realizarea obiectivelor de dezvoltare;

4. sprijină activitatea Asociației instituțiilor europene de finanțare a dezvoltării (EDFI), deoarece membrii aceștia asigură capital întreprinderilor din țările în curs de dezvoltare prin investiții directe în companii, precum și indirect, furnizând capital băncilor comerciale locale și fondurilor de investiții de pe piețele emergente, concentrându-se pe microîntreprinderi și pe întreprinderile mici și mijlocii (MIMM); îndemnăm Comisia să favorizeze acest tip de programe în cadrul finanțării și cooperării sale, deoarece sectorul privat din țările în curs de dezvoltare este de o importanță crucială;

5. solicită elaborarea unor standarde mai eficiente în materie de transparență și răspundere pentru întreprinderile UE din domeniul tehnologic, în ceea ce privește exportul de tehnologii care pot fi utilizate pentru a încălca drepturile omului, a ajuta corupția sau a acționa împotriva interesele de securitate ale UE;

6. subliniază că politica de dezvoltare nu poate îndeplini aceste obiective ca politică de sine stătătoare, ci trebuie integrată într-o abordare mai largă, care combină politica externă și de securitate, politica comercială și orice alte instrumente ale politicii de acțiune externă; observă că coerența dintre aceste diverse ramuri ale acțiunii externe a UE este esențială;

7. subliniază necesitatea de a analiza modul în care sectorul privat poate fi implicat într-o mai mare măsură în cadrul politicii europene de vecinătate, pentru a contribui la generarea creșterii economice și la crearea de locuri de muncă în vecinătatea Europei, de exemplu prin împărtășirea cunoștințelor privind asigurarea accesului la capital;

8. observă că dezvoltarea este în primul rând responsabilitatea statului, că guvernele trebuie să stabilească cadrul pentru asistența pentru dezvoltare și că aceasta este în esență o sarcină a sectorului public, dar subliniază că pentru reducerea sărăciei este nevoie nu doar de politici publice, ci și de implicarea sectorului privat; observă, recunoscând în același timp că obiectivul principal al sectorului privat, conform principiilor economiei de piață, nu este reducerea sărăciei și egalitatea, ci obținerea unui profit, că sectorul privat are, cu toate acestea, o influență importantă asupra societății și că implicarea sectorului privat în obiectivele de dezvoltare trebuie, prin urmare, să fie concepută cu atenție, punându-se un accent special pe responsabilitatea socială a întreprinderilor; solicită, în acest sens, tuturor întreprinderilor din UE să își îndeplinească obligațiile în materie de responsabilitate socială, respectând drepturile omului în conformitate cu Principiile directoare ale ONU; îndeamnă UE să caute modalități de consolidare a responsabilității sociale a întreprinderilor;

9. subliniază că sectorul privat ar trebui să fie implicat în politica și proiectele de dezvoltare ale UE, atât timp cât rolurile diferite ale actorilor din sectorul privat și din sectorul public sunt pe deplin înțelese și recunoscute de toate părțile implicate; subliniază că parteneriatele public-privat din cadrul agendei de dezvoltare pentru perioada de după 2015 trebuie să se concentreze în mod deosebit asupra reducerii sărăciei; subliniază că o economie de piață pe deplin funcțională, bazată pe statul de drept, rămâne un motor important al dezvoltării economice și sociale și că politica de dezvoltare a UE ar trebui să reflecte acest lucru; observă că parteneriatele public-private, combinarea surselor de finanțare și microcreditele ar putea reprezenta un instrument important de reducere a

sărăciei și de stimulare a creșterii economice, inovării și creării de locuri de muncă, dar că acestea trebuie analizate în profunzime din perspectiva impactului asupra dezvoltării, răspunderii și transparenței; subliniază, cu toate acestea, că edificarea unui sector privat endogen cu microîntreprinderi locale, IMM-uri și lanțuri valorice locale este importantă pentru crearea de locuri de muncă și constituie o sursă de venituri fiscale pentru țările în curs de dezvoltare, deoarece microîntreprinderile și întreprinderile mici și mijlocii locale asigură cea mai mare parte a locurilor de muncă în țările în curs de dezvoltare; salută recomandarea Consiliului de a pune mai mult accentul pe sprijinirea microîntreprinderilor și a întreprinderilor mici și mijlocii;

10. salută „Cadrul pentru colaborarea întreprinderilor cu Organizația Națiunilor Unite”, care subliniază faptul că un sector privat solid ce susține creșterea economică este esențial pentru realizarea Obiectivelor de dezvoltare ale mileniului și că sectorul privat „aduce contribuții importante la progresul economic, social și ecologic comun”;

11. consideră că sectorul privat și cel public sunt cel mai eficace atunci când cooperează pentru a crea un mediu sănătos pentru investiții, activitatea economică și bazele creșterii economice;

12. observă că nicio țară nu a fost capabilă să eradicheze sărăcia în absența creșterii economice și că nicio țară nu va putea renunța la ajutor în absența creșterii; consideră, de asemenea, că sectorul privat este un factor esențial de creștere economică și poate avea o contribuție semnificativă la reducerea sărăciei și creșterea nivelului de trai, prin asigurarea unor locuri de muncă mai multe și mai bune, unor salarii mai mari, precum și unor bunuri și servicii îmbunătățite și la prețuri accesibile;

13. salută implicarea sectorului privat în Forumul OCDE la nivel înalt privind eficacitatea ajutorului; salută, în special, inițiativele luate în acest context cu privire la modalități inovatoare de mobilizare a fondurilor sectorului privat în favoarea dezvoltării și Declarația comună de la Buzan din 2011 privind „Extinderea și consolidarea cooperării dintre sectorul public și cel privat pentru o creștere amplă, favorabilă incluziunii și durabilă”;

14. subliniază că reformele structurale și instituționale, susținute de o punere adecvată în aplicare a politicilor și de legi, drepturi și reglementări echitabile, pot acționa ca un catalizator pentru investițiile din sectorul privat și creșterea exporturilor, care, la rândul lor, vor contribui la realizarea obiectivelor de dezvoltare și la reducerea sărăciei;

15. salută rolul jucat de investițiile sectorului privat străin în țările în curs de dezvoltare în ceea ce privește accelerarea dezvoltării interne; subliniază, de asemenea, importanța încurajării investițiilor responsabile care sprijină piețele locale și contribuie la reducerea sărăciei;

16. salută faptul că proporția ajutorului bilateral necondiționat a crescut în mod continuu, dar își exprimă preocuparea cu privire la persistența formelor de ajutor condiționat formale și informale[1]; invită UE și statele sale membre să pună în aplicare angajamentul lor în cadrul Consensului european privind dezvoltarea de a „promova furnizarea în mai mare măsură a

[1] ActionAid (2005): Real Aid An Agenda for Making Aid Work (*Ajutoare veritabile: o agendă pentru a face ajutoarele să dea rezultate*), p. 4.

unui ajutor necondiționat dincolo de recomandările OCDE existente”; subliniază potențialul de creștere al ajutorului necondiționat suplimentar, care ar fi în beneficiul industriilor locale din țările în curs de dezvoltare; solicită o creștere a ajutorului efectiv („real aid”) și dezvoltarea sustenabilă a lanțurilor valorice locale/regionale; solicită capacitarea suplimentară a actorilor locali și punerea accentului pe dezvoltarea unor lanțuri valorice locale/regionale sustenabile; subliniază importanța asumării responsabilității la nivel local și regional, a propriilor strategii naționale și programe de reformă ale țărilor partenere, a implicării proiectelor de dezvoltare și a valorii adăugate oferite de garantarea lanțurilor de aprovizionare locale; consideră că politica de dezvoltare joacă un rol important în eliminarea cauzelor profunde ale actualelor fluxuri migratorii care se îndreaptă spre Uniunea Europeană;

17. subliniază că este necesară o legislație fermă privind drepturile de proprietate, pentru a pune capăt acaparării terenurilor, de pildă atunci când achizițiile de terenuri pe scară largă din țările în curs de dezvoltare duc la încălcări grave ale drepturilor omului, afectând în special popoarele indigene, și/sau cauzează daune considerabile mediului natural; salută lansarea, în 2014, a unui program UE de consolidare a administrării funciare în țările africane; subliniază importanța transparenței și responsabilității depline a operațiunilor desfășurate de întreprinderile și instituțiile financiare din UE în cadrul investițiilor agroeconomice pe scară largă și al achizițiilor de terenuri în țările în curs de dezvoltare; subliniază că apărarea drepturilor omului, egalitatea de gen, coeziunea socială și combaterea inegalităților ar trebui să rămână în centrul activităților de dezvoltare; reamintește că este necesară respectarea standardelor convenite la nivel internațional, cum sunt standardele Organizației Internaționale a Muncii (OIM) și Principiile directoare ale ONU privind afacerile și drepturile omului, și îndeamnă Comisia să preia inițiativa și să elaboreze un acord-cadru definit clar privind toate acordurile de parteneriat cu sectorul privat, în conformitate cu principiile și standardele responsabilității sociale a întreprinderilor; subliniază că respectarea drepturilor omului ar trebui să devină un imperativ de afaceri; solicită de urgență norme internaționale obligatorii pentru întreprinderi în ceea ce privește respectarea standardelor în domeniul drepturilor omului, al legislației muncii, al legislației în materie de sănătate și securitate în muncă și al mediului;

18. susține angajamentele G8 în materie de fiscalitate, transparență și schimburi comerciale, care stau la baza dezvoltării economice, inclusiv punerea în aplicare a unor orientări convenite la nivel internațional pentru promovarea unor bune practici comerciale și protejarea proprietății funciare și a drepturilor de proprietate; solicită ca eforturile UE pentru dezvoltare să joace un rol semnificativ în punerea în aplicare a Principiilor directoare ale ONU privind afacerile și drepturile omului și să includă colaborarea cu întreprinderile și investitorii europeni pentru a asigura respectarea deplină a principiilor directoare și a Orientărilor OCDE pentru întreprinderile multinaționale în cadrul activităților desfășurate de aceștia și al lanțurilor lor de aprovizionare din țările în curs de dezvoltare; invită Comisia să susțină propunerea investitorilor și a altor părți interesate de a sprijini norme obligatorii pentru raportarea de către întreprinderi a aspectelor legate de drepturile omului, de drepturile sociale și de mediu, incluse printre noile obiective de dezvoltare durabilă propuse de ONU, în conformitate cu Directiva UE privind raportarea nefinanciară;

19. solicită UE și statelor sale membre să ajute țările în curs de dezvoltare să mobilizeze resurse proprii, de exemplu prin intermediul sistemelor fiscale naționale, și să combată fluxurile financiare ilicite și corupția, din cauza cărora țările în curs de dezvoltare pierd mai multe sute de miliarde de euro pe an[1], o sumă echivalând cu ajutorul total oficial pentru dezvoltare multiplicat de câteva ori; solicită UE și statelor sale membre, precum și tuturor organizațiilor, țărilor dezvoltate și în curs de dezvoltare semnatare ale Parteneriatului din 2011 de la Busan privind eficacitatea cooperării pentru dezvoltare să își respecte angajamentele de intensificare a eforturilor în vederea combaterii corupției și a fluxurilor financiare ilicite; invită Comisia, ca parte a acestei strategii, să adopte o abordare consecventă conformă cu principalele norme în vigoare în materie de transparență, combatere a fraudei și evaziunii fiscale, contabilitate și monitorizare a celor mai importante industrii extractive; solicită, în acest sens, măsuri suplimentare pentru a asigura că societățile economice răspund pentru acțiunile lor în țările în care își desfășoară activitatea; solicită norme internaționale eficace împotriva evaziunii și fraudei fiscale, de exemplu în „Planul de acțiune privind eforturile de combatere a evaziunii fiscale și a fraudei fiscale”;

20. solicită o mai mare transparență a sistemului financiar pentru a combate corupția și fluxurile financiare ilicite, inclusiv prin dezvoltarea unor regimuri fiscale echitabile și eficace;

21. subliniază că finanțarea pentru dezvoltare trebuie să consolideze resursele disponibile pentru promovarea egalității între femei și bărbați, a drepturilor femeilor și a emancipării acestora, precum și pentru eliminarea muncii copiilor; atrage atenția că sectorul privat poate juca un rol important în acest sens;

22. insistă că UE și statele sale membre ar trebui să își mențină poziția de donatori principali ai ajutoarelor pentru dezvoltare și să joace un rol de lider în respectarea angajamentelor internaționale de dezvoltare durabilă; invită statele membre să își onoreze angajamentul de a aloca 0,7 % din PIB asistenței oficiale pentru dezvoltare; subliniază că fondurile private nu trebuie utilizate pentru majorarea artificială a contribuțiilor; subliniază că este necesar să se elaboreze în continuare mecanisme financiare inovatoare menite să mobilizeze finanțări suplimentare pentru dezvoltare din partea sectorului privat, care să vină în completarea asistenței oficiale pentru dezvoltare, respectând pe deplin principiile adiționalității, transparenței, răspunderii, raportării eficace, asumării responsabilității și adaptării la prioritățile țărilor partenere;

23. salută abordarea diferențiată a Comisiei în ceea ce privește sectorul privat extrem de divers, care include de la microîntreprinderi la corporații de mari dimensiuni; solicită o abordare diferențiată a statelor mai puțin dezvoltate și fragile;

24. invită UE să continue să se angajeze activ în discuțiile privind agenda post-2015, luând în același timp în considerare oportunitățile și provocările generate de un parteneriat mai strâns cu actorii din sectorul privat.

---

[1] Eurodad: Giving with one hand and taking with the other - Europe's role in tax-related capital flight from developing countries (*Dând cu o mână și luând cu cealaltă: rolul Europei în exodul capitalului legat de impozite din țările în curs de dezvoltare*), p. 6.

REZULTATUL VOTULUI FINAL ÎN COMISIE

Data adoptării	23.6.2015
Rezultatul votului final	+: 34 –: 30 0: 0
Membri titulari prezenți la votul final	Lars Adaktusson, Michèle Alliot-Marie, Petras Auštrevičius, Mario Borghezio, Elmar Brok, Klaus Buchner, James Carver, Fabio Massimo Castaldo, Lorenzo Cesa, Javier Couso Permuy, Arnaud Danjean, Mark Demesmaeker, Georgios Epitideios, Anna Elżbieta Fotyga, Eugen Freund, Michael Gahler, Richard Howitt, Manolis Kefalogiannis, Tunne Kelam, Afzal Khan, Janusz Korwin-Mikke, Andrey Kovatchev, Eduard Kukan, Ilhan Kyuchyuk, Arne Lietz, Barbara Lochbihler, Sabine Lösing, Andrejs Mamikins, David McAllister, Francisco José Millán Mon, Pier Antonio Panzeri, Demetris Papadakis, Ioan Mircea Paşcu, Vincent Peillon, Kati Piri, Andrej Plenković, Cristian Dan Preda, Jozo Radoš, Alyn Smith, Charles Tannock, Eleni Theocharous, László Tőkés, Ivo Vajgl, Johannes Cornelis van Baalen, Geoffrey Van Orden, Hilde Vautmans, Boris Zala
Membri supleanți prezenți la votul final	Luis de Grandes Pascual, Tanja Fajon, Neena Gill, Takis Hadjigeorgiou, Antonio López-Istúriz White, Fernando Maura Barandiarán, Miroslav Poche, Miloslav Ransdorf, Marietje Schaake, Traian Ungureanu, Bodil Valero
Membri supleanți (articolul 200 alineatul (2)) prezenți la votul final	Biljana Borzan, Victor Boştinaru, Marisa Matias, Luděk Niedermayer, Jean-Luc Schaffhauser, Patricija Šulin

1.6.2015

AVIZ AL COMISIEI PENTRU COMERȚ INTERNAȚIONAL

destinat Comisiei pentru dezvoltare

privind sectorul privat și dezvoltarea
(2014/2205(INI))

Raportoare pentru aviz: Lola Sánchez Caldentey

SUGESTII

Comisia pentru comerț internațional recomandă Comisiei pentru dezvoltare, competentă în fond, includerea următoarelor sugestii în propunerea de rezoluție ce urmează a fi adoptată:

1. ia act de importanța strategică a redobândirii de către UE a rolului său de lider la nivel mondial în ceea ce privește reducerea sărăciei și dezvoltarea sustenabilă și de faptul că rolul sectorului privat în dezvoltare a crescut pentru a sprijini prioritățile politice într-o perioadă de scădere a bugetelor de ajutor; recunoaște rolul și potențialul său în efortul de a genera o creștere economică sustenabilă și de a reduce sărăcia; consideră că relațiile UE cu sectorul privat în contextul dezvoltării trebuie să fie guvernate de principiile eficacității dezvoltării, ale sustenabilității și echității convenite la nivel internațional;

2. subliniază că politicile UE în domeniul comerțului, al investițiilor și al dezvoltării sunt interconectate și au un impact în țările în curs de dezvoltare; reamintește angajamentul UE de a integra egalitatea între femei și bărbați în toate politicile sale; reamintește că politica comercială comună a UE trebuie să țină seama de principiul coerenței politicilor pentru dezvoltare, în conformitate cu articolul 208 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, care impune ca obiectivele cooperării pentru dezvoltare să fie luate în considerare în cadrul politicilor care sunt susceptibile să afecteze țările în curs de dezvoltare; consideră că acest principiu trebuie respectat în toate acordurile comerciale și de investiții ale UE și că, în paralel, Comisia trebuie să consolideze mecanismele necesare pentru coordonarea tuturor politicilor interne și externe ale UE, interne și externe, și pentru modelarea principalelor dispoziții naționale cu privire la industrie, mediu și piața internă;

3. subliniază că, deși este nevoie de finanțare suplimentară pentru a face față provocărilor în materie de dezvoltare sustenabilă, dezvoltarea reprezintă mai mult decât creștere economică, și adaugă că activitățile sectorului privat trebuie reglementate și definite cu grijă pentru ca acestea să promoveze obiective de dezvoltare sustenabilă; subliniază că practicile actuale ale UE utilizate pentru mobilizarea finanțării private pentru asistența oficială pentru dezvoltare (AOD), cum ar fi finanțarea mixtă („blending”), s-au dovedit, în unele cazuri, insuficient de eficace și că ele ar putea fi îmbunătățite în mod substanțial

acordând mai multă importanță complementarității, transparenței, răspunderii, informării eficace, asumării responsabilității, alinierii cu prioritățile țării partenere și gestiunii sustenabile a datoriei;

4. subliniază necesitatea ca politica comercială și de dezvoltare a UE să respecte marja de manevră în ceea ce privește politica și politicile economice a țărilor în curs de dezvoltare, îndeosebi a țărilor cel mai puțin dezvoltate, să mențină tarife de import esențiale acolo unde este necesar și să promoveze crearea de locuri de muncă calificate și decente în sectoarele locale de producție și prelucrare alimentară ca posibili factori de stimulare a unei valori adăugate mai ridicate pe piața internă, a creșterii industriale, a creșterii și diversificării exporturilor, componente-cheie ale unei modernizări economice și sociale integratoare; invită Uniunea Europeană și statele sale membre să promoveze măsuri concrete pentru a garanta că întreprinderile multinaționale plătesc impozite în țările în care profiturile sunt generate și să promoveze acțiuni eficace de informare defalcate pe țări de către sectorul privat, consolidând astfel capacitățile de mobilizare a resurselor interne și a concurenței loiale;

5. solicită luarea unor măsuri de promovare a strategiilor de dezvoltare naționale ale țărilor partenere care să modeleze contribuția sectorului privat la dezvoltare prin: intensificarea înființări de alianțe care întăresc potențialul microîntreprinderilor, a întreprinderilor mici și mijlocii și a achizițiilor locale, care sunt esențiale pentru dezvoltarea endogenă prin crearea de locuri de muncă decente; acordarea de prioritate contribuției femeilor la dezvoltare care mobilizează veniturile interne; combaterea fraudei fiscale, a evaziunii fiscale și a paradisurilor fiscale; eradicarea corupției politice; și atenuarea volatilității devizelor și a prețurilor la produsele de bază, care pun în pericol accesul la lanțurile de valori;

6. solicită evaluarea cuprinzătoare a acordurilor existente în domeniul comerțului și al investițiilor în vederea identificării oricăror dispoziții care pot avea un impact negativ asupra dezvoltării, fie în mod direct, fie ca efect secundar, în special, a dispozițiilor care pot avea un impact asupra accesului universal la bunurile și serviciile de interes general, cum ar fi cele legate de sănătate, de educație, de apă, de combaterea foametei, a sărăciei energetice și a inegalității dintre femei și bărbați; subliniază importanța îmbunătățirii capitolelor referitoare la dezvoltarea sustenabilă în toate acordurile comerciale bilaterale viitoare, cu scopul de a include sisteme obligatorii de informare pentru sectorul privat;

7. îndeamnă Comisia să promoveze în continuare inițiative pentru resursele naturale și aprovizionarea cu resurse naturale și, în special, pentru exploatarea minieră și forestieră, resursele energetice și apă, pentru o mai bună supraveghere a sectorului textilelor, împreună cu sistemele private legate de dezvoltarea sustenabilă, și să intensifice analiza ciclului de viață al produselor și proceselor în ceea ce privește aspectele sociale și de mediu; insistă asupra faptului că o gamă largă de sectoare și întreprinderi transnaționale au adoptat coduri de conduită care detaliază standardele de performanță socială și de mediu pentru lanțurile lor de aprovizionare mondiale și insistă asupra faptului că instrumente precum Convenția nr. 169 a OIM, Orientările OCDE pentru întreprinderile multinaționale, Principiile directoare ale ONU privind afacerile și drepturile omului și Cadrul strategic al UE privind drepturile omului și democrația trebuie să fie aplicate în mod sistematic; subliniază necesitatea onorării, fără întârzieri suplimentare, a angajamentului asumat de

Consiliu în 2013 prin intermediul „Planului de acțiune al UE privind drepturile omului și democrația”;

8. evidențiază necesitatea ca politica comercială a UE să promoveze buna guvernare, democrația și preeminența legii prin intermediul unui cadru care să garanteze că întreprinderile contribuie la creșterea economică favorabilă integrării și răspund pentru acțiunile pe care le întreprind în țările în curs de dezvoltare în ceea ce privește standardele în materie de drepturile omului, egalitatea între femei și bărbați, munca decentă, drepturile sindicale, protecția mediului, protecția socială, accesul universal la bunuri și servicii publice de calitate, (acordând o atenție deosebită asigurării de sănătate publice și universale), accesul universal la medicamente și siguranța alimentelor și a produselor.

REZULTATUL VOTULUI FINAL ÎN COMISIE

Data adoptării	28.5.2015
Rezultatul votului final	+: 36 –: 1 0: 4
Membri titulari prezenți la votul final	William (The Earl of) Dartmouth, Maria Arena, Tiziana Beghin, David Borrelli, Daniel Caspary, Marielle de Sarnez, Santiago Fisas Ayxelà, Christofer Fjellner, Eleonora Forenza, Yannick Jadot, Ska Keller, Jude Kirton-Darling, Bernd Lange, Jörg Leichtfried, David Martin, Emmanuel Maurel, Emma McClarkin, Anne-Marie Mineur, Alessia Maria Mosca, Franz Obermayr, Artis Pabriks, Franck Proust, Godelieve Quisthoudt-Rowohl, Tokia Saïfi, Matteo Salvini, Marietje Schaake, Helmut Scholz, Joachim Starbatty, Adam Szejnfeld, Iuliu Winkler
Membri supleanți prezenți la votul final	Goffredo Maria Bettini, Reimer Böge, Dita Charanzová, Georgios Epitideios, Seán Kelly, Sander Loones, Frédérique Ries, Lola Sánchez Caldentey, Pedro Silva Pereira, Davor Ivo Stier, Adina-Ioana Vălean, Jarosław Wałęsa

REZULTATUL VOTULUI FINAL
ÎN COMISIA COMPETENTĂ ÎN FOND

Data adoptării	17.2.2016
Rezultatul votului final	+: 21 –: 5 0: 1
Membri titulari prezenți la votul final	Louis Aliot, Beatriz Becerra Basterrechea, Ignazio Corrao, Nirj Deva, Doru-Claudian Frunzulică, Nathan Gill, Charles Goerens, Enrique Guerrero Salom, Heidi Hautala, Maria Heubuch, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Stelios Kouloglou, Arne Lietz, Linda McAvan, Maurice Ponga, Cristian Dan Preda, Lola Sánchez Caldentey, Elly Schlein, Pedro Silva Pereira, Davor Ivo Stier, Paavo Väyrynen, Bogdan Brunon Wenta, Rainer Wieland, Anna Záborská
Membri supleanți prezenți la votul final	Juan Fernando López Aguilar, Jan Zahradil, Joachim Zeller

VOTUL FINAL PRIN APEL NOMINAL
ÎN COMISIA COMPETENTĂ ÎN FOND

21	+
ALDE	Beatriz Becerra Basterrechea, Charles Goerens, Paavo Väyrynen
ECR	Nirj Deva, Jan Zahradil
PPE	Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Maurice Ponga, Cristian Dan Preda, Davor Ivo Stier, Bogdan Brunon Wenta, Rainer Wieland, Joachim Zeller, Anna Záborská
S&D	Doru-Claudian Frunzulică, Enrique Guerrero Salom, Arne Lietz, Juan Fernando López Aguilar, Linda McAvan, Elly Schlein, Pedro Silva Pereira
VERTS/ALE	Heidi Hautala

5	-
EFDD	Ignazio Corrao, Nathan Gill
ENF	Louis Aliot
GUE/NGL	Stelios Kouloglou, Lola Sánchez Caldentey

1	0
VERTS/ALE	Maria Heubuch

Legenda simbolurilor utilizate:
+ : pentru
- : împotrivă
0 : abțineri